

Arrest

nr. 273 672 van 3 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VANDEWALLE
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 21 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. VANDEWALLE en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 13 juni 2018 België binnen en verzoekt op 13 juli 2018 om internationale bescherming. Op 29 april 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. X van 10 maart 2021 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker.

1.2. Zonder België te hebben verlaten dient verzoeker op 15 april 2021 een tweede verzoek in om internationale bescherming. Nadat de commissaris-generaal op 21 mei 2021 een beslissing houdende een ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) neemt, beslist de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris-generaal) op 17 februari 2022 opnieuw

tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 21 februari 2022 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart van Palestijnse origine te zijn en geboren te zijn op (...) 1988 te Gaza. U was woonachtig in At Tuffah te Gaza stad. U bent ongehuwd. U heeft een diploma in businessmanagement en bent sinds 2012 werkzaam voor P. T. (...). U heeft gewerkt tot aan uw vertrek uit Gaza.

In 2014 moest u, in functie van uw werk bij P. T. (...), voedselpakketten ronddelen met uw eigen wagen en dit op vraag van de directeur. In die tijd heerste er oorlog in Gaza en was het in principe verboden om zich te verplaatsen. Omdat u deze taak opgedragen kreeg, besloot u deze toch uit te voeren. In 2015, 7 à 8 maanden later, werd u opgebeld door Hamas. U moest zich aanmelden in het centrum van Al Tuffah. U werd toen ondervraagd over uw verplaatsing tijdens de oorlog en uw connectie met Israël. U mocht beschikken, maar werd de volgende dag wederom opgeroepen met dezelfde vragen. Aangezien ze geen bewijzen tegen u hadden, lieten ze u telkens gaan zonder voorwaarden. U had toen het gevoel in de gaten te worden gehouden door Hamas.

Rond 10 maart 2016 begaf u zich naar Al Shaf, waar het stuk grond van uw familie lag. U werd toen benaderd door leden van de Al Qassam brigade. Ze waren bezig met het installeren van een lanceerplatform voor hun raketten op uw stuk grond en u mocht hierover niemand verder inlichten. Zo niet, zouden ze u doden. U besloot toch uw familie in te lichten om hen te beschermen en te waarschuwen zodat ze zich niet meer naar de grond zouden begeven. Op 16 maart 2016 werd uw stuk grond gebombardeerd. U werd diezelfde dag meegenomen door leden van Al Qassam omdat ze u beschuldigden informatie te hebben doorspeeld aan Israël over uw stuk grond. U werd opgesloten voor ongeveer een maand en werd vernederd, ondervraagd, geslagen en gefolterd. U werd toen eveneens beschuldigd dat u een agent zou zijn. U ontkende dat u hier ook maar iets mee te maken zou hebben. Op 15 of 16 april 2016 werd u terug vrijgelaten zonder voorwaarden. U ging verder met uw leven. Op 28 november 2016 ontving u een oproepingsbrief. U ging zich aanmelden en werd vervolgens voor twee weken gearresteerd. U werd wederom ondervraagd en gefolterd. Op 12 december 2016 werd u vrijgelaten met de voorwaarde dat er twee mukhtars borg voor u zouden staan en dat u zich dagelijks moest aanmelden bij Hamas om uw activiteiten van die dag te rapporteren. U moest zich toen na uw werk begeven naar het centrum van Al Tuffah of Zaitoun. Tijdens uw dagelijkse aanmelding werd er steeds gevraagd naar uw activiteiten op het werk daar u regelmatig in contact kwam met personen uit het buitenland. In maart 2017 probeerde u een visum voor Spanje te regelen om het land te verlaten. U meldde dit echter niet in uw dagelijks verslag bij Hamas. Hamas kwam dit toch te weten, waarop ze u een reisverbod overhandigden. U probeerde alsnog om het land te verlaten, maar door het reisverbod slaagde u hier niet in. U vroeg een nieuw visum aan, maar ondervond nogmaals hetzelfde probleem. U staakte uw pogingen en bleef zich verder aanmelden bij Hamas. Op 11 juni 2017 werd het stuk grond onder dwang voor een te lage prijs verkocht aan Hamas, waar ze al sinds de bombardementen in 2016 op aasden. U bleef zich vervolgens dagelijks aanmelden. Op 21 februari 2018 bent u niet op uw dagelijkse afspraak met Hamas verschenen omdat u vermoeid was en het hierdoor uit uw gedachten was gegaan. Op 22 februari 2018 meldde u zich opnieuw aan en u werd toen voor vijf dagen aangehouden als straf. Toen Fatah de grensovergang overnam begin 2018 besloot u om een nieuw visum voor Spanje aan te vragen zodat u Gaza zou kunnen ontvluchten.

U kon Gaza uiteindelijk verlaten op 7 juni 2018. Via Egypte en Spanje kwam u in België aan op 13 juni 2018, waar u op 13 juli 2018 uw verzoek om internationale bescherming indiende. Bij terugkeer naar Gaza vreesde u vermoord te worden door Hamas.

Ter staving van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u de volgende originele documenten neer: uw identiteitskaart (d.d. 11/05/2015), uw rijbewijs, uw diploma's, een certificaat van een opleiding bij het Rode Kruis, de verkoopakte van het stuk grond, een uitnodiging voor uw eerste visum van Spanje, een verzekering van uw visum en uw oproepingsbrief van 28/11/2016. U legde vervolgens ook kopieën neer van de volgende documenten: een verklaring van P. T. (...), uw salarisuittreksels van uw job bij P. T. (...), medische attesten van uw vader, uw eerste twee visa voor Spanje met het ontvangstbewijs, uw reisverbod, uw geboorteakte (d.d. 09/01/2008), uw laatste visum voor Spanje met ontvangstbewijs, een kopie van uw uitreisstempel, uw boardingpasses, een verklaring van uw lidmaatschap bij Fatah, een vonnis van de rechtbank, een bewijs van de verdeling van de

voedselpakketten, uw oproepingsbrief van na uw vertrek en documenten die aantonen dat verschillende familieleden werkzaam zijn voor de Palestijnse autoriteit.

Op 29 april 2020 nam de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door u voorgestelde feiten en asielmotieven, er incoherenties bestonden tussen uw verklaringen en de objectieve informatie, u amper informatie had over het vonnis dat werd uitgesproken en hier tegenstrijdige verklaringen over aflegde. U tekende beroep aan tegen deze beslissing. Op 10 maart 2021 werd de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus u eveneens geweigerd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in haar arrest nr. 250 753. U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten, diende u op 15 april 2021 een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat Hamas nog steeds op zoek is naar u. U stelt dat Hamas nog steeds uw huis binnen valt, en uw familie ten schande wordt gebracht en wordt vervolgd omdat u als 'spion' aanzien wordt. U krijgt ook de schuld van uw familie voor de ziekte van uw vader en het niet kunnen doorgaan van het huwelijk van uw broer. Eind 2020, begin 2021 kregen uw broers M. (...) en I. (...) problemen met A. S. (...). A. (...) is een handelaar in kolen, die samenwerkt met de firma El A. (...) die instaat voor het transport van deze kolen. Uw broers hadden bij A. (...) een bestelling geplaatst van 5 containers kolen ter waarde van 160 000 sjekel. Deze containers zijn echter in beslag genomen omwille van een dispuut tussen A. (...) en de firma El A. (...), waardoor uw broers hun bestelling kolen nooit hebben ontvangen en financiële schade opliepen door dit dispuut. Daar u voor uw vertrek een volmacht over uw rekeningen heeft gegeven aan uw broer M. (...), gebruikt uw broer cheques op uw naam om de handelaren waarmee ze samenwerken te betalen. Door het dispuut met A. (...), staat er onvoldoende saldo op hun rekening, waardoor de cheques niet geïnd kunnen worden. Omdat het uw rekening betreft, vreest u dat deze handelaars hun rechten gaan opeisen en zich hiervoor tot u gaan richten. Bij terugkeer naar Gaza vreest u ter dood veroordeeld, vermoord of gevangen genomen te worden. Op 21 mei 2021 werd uw volgend verzoek ontvankelijk verklaard.

Ter staving van uw huidig verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een verklaring van HASHD i.v.m. uw arrestatie van 2016 (d.d. 10/04/2016), twee oproepingsbrieven voor uw vader en uw broer M. (...) (d.d. 19/05/2020), een arrestatiebevel (d.d. 05/08/2020), twee volmachten voor uw broer M. (...), vier cheques op uw naam die geweigerd werden door de bank wegens onvoldoende saldo, een USB-stick met drie videofragmenten betreffende de medische problematiek van uw vader en één videofragment van een huiszoeking bij uw ouders en uw origineel paspoort (d.d. 11/07/2020). Na het persoonlijk onderhoud stuurde u verschillende medische documenten om aan te tonen dat u in België besmet geraakte met het coronavirus en hierdoor een inhalator dient te gebruiken, een foto van deze inhalator, het ontvangstbewijs van 160 000 sjekel, uw reactie op Facebook op een bericht van I. Al B. (...), verschillende mails met daarin drie videofragmenten van de schade aan het ouderlijk huis in Gaza, één videofragment dat een barst in een muur toont en één videofragment waar het arrestatiebevel gefilmd wordt.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat u noch de status van vluchteling noch de status van het subsidiair beschermde kan toegekend worden, dit om onderstaande redenen.

In het kader van uw eerste volgend verzoek moet worden vastgesteld dat u enerzijds opnieuw verwijst naar de elementen waarop u zich in het kader van uw eerste verzoek baseerde, met name uw vrees voor Hamas of Al Qassam (verklaring volgend verzoek, d.d. 04/05/2021, vraag 16, 19). Er dient echter te worden benadrukt dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met

een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat tal van vaststellingen ertoe hebben geleid dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde vervolgingsfeiten in Gaza gedurende de jaren voor uw vertrek alsook niet aan de door u voorgestelde wijze van vertrek. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd in haar arrest nr. 250 753. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter naar dezelfde verklaringen verwijst, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

De door u neergelegde documenten in het kader van uw tweede verzoek, maar die betrekking hebben op de elementen waarop u zich in het kader van uw eerste verzoek baseerde, kunnen geen nieuw licht laten schijnen op de beoordeling ervan door het CGVS in het kader van uw vorig verzoek en waartegen uw beroep bij de RvV werd verworpen.

De verklaring van HASHD, de internationale commissie ter ondersteuning van het Palestijnse volk, heeft betrekking op uw arrestatie van 16 maart 2016 (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 25/10/2021, CGVS, p. 6; verklaring volgend verzoek, vraag 18). Het document is echter afgegeven op 10 april 2016, en heeft u nooit eerder neergelegd. U hiermee geconfronteerd, stelt u dat uw familie dit document bij toeval heeft gevonden (CGVS, p. 6). Dit kan echter niet worden gevolgd, daar reeds in het eerste persoonlijk onderhoud bleek dat u nog dagelijks contacten onderhield met uw familie en u hiernaar al eerder kon hebben gevraagd indien u van het bestaan van dit document afwist (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 09/03/2020, CGVS 1e VIB, p. 5). Vreemd is ook dat u tijdens uw eerste onderhoud met geen woord repte over het beroep dat uw familie zou hebben gedaan op deze organisatie. Bovendien is dit document gebaseerd op een getuigenverklaring van uw vader en duidelijk opgemaakt om te dienen als bewijsstuk voor uw verzoek om internationale bescherming. Het gesolliciteerd karakter ontnemt het stuk zijn objectieve bewijswaarde. Tot slot betreft het ook een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan.

Wat betreft de oproepingsbrieven van uw vader en uw broer M. (...), dient te worden opgemerkt dat daar waar u stelt dat ze beiden omwille van u of uw zaak werden opgeroepen, dit nergens blijkt op basis van de neergelegde oproepingsbrieven (CGVS, p. 7; verklaring volgend verzoek, vraag 18). Er staat immers louter dat uw vader of uw broer voor een belangrijke zaak worden opgeroepen, zonder dit verder te concretiseren, waardoor hieruit allerm minst blijkt dat ze omwille van uw problemen zouden zijn opgeroepen. Ook hier betreft het bovendien louter kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan.

Wat betreft het arrestatiebevel, eveneens een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan, dat u ontvangen heeft via Mo. A. Q. (...), die bij de postafdeling van Hamas werkt, dient vooreerst te worden opgemerkt dat Mo. (...) een enorm risico neemt om een foto en een video van dit document te nemen, gelet op uw verklaringen dat dit niet toegelaten is (CGVS, p. 9; verklaring volgend verzoek, vraag 18). Dat Mo. (...) dergelijk risico zou nemen om tijdens het uitvoeren van zijn job de brief zowel te gaan filmen als er een foto van te nemen, kan niet worden aangenomen in de door u geschetste context. Bovendien kunnen de nodige vragen worden gesteld bij het filmfragment, daar er geen context te zien is en er enkel ingezoomd wordt op het document dat vermoedelijk op een tafelblad ligt. Bovenstaande vaststellingen stemmen echter niet overeen met uw de verklaringen bij de DVZ in het kader van uw volgend verzoek. Daar stelt u immers dat Mo. (...) dit document naar het toilet heeft meegenomen en daar een foto heeft genomen (verklaring volgend verzoek, vraag 18). Dat Mo. (...) vooreerst het risico zou nemen om het document te filmen en te fotograferen, en het vervolgens ook zou meenemen naar het toilet is een enorm risico gelet op de Gazaanse context. Er kan dan ook niet worden gevolgd dat Mo. (...) dergelijk risico zou nemen om het document te bekomen. Tot slot stelt u dat Mo. (...) het document in mei of juni 2020 zou hebben gezien, terwijl het document gedateerd is op 5 augustus 2020 (CGVS, p. 9). De incoherentie tussen uw verklaringen en dit document nopen er toe te besluiten dat er geen geloof of bewijswaarde aan dit document kan worden toegekend.

De gezondheidstoestand van uw vader, dat u wilt aantonen via verschillende video's, wordt niet betwist. Doch dit toont niet aan dat uw vader gezondheidsproblemen heeft omwille van u, daar er geen geloof kon worden gehecht aan de door u geschetste vervolgingsfeiten. Verder kan aan het videofragment van een huiszoeking in uw ouderlijk huis alleen maar bewijswaarde worden toegekend indien het geloofwaardige

verklaringen betreffen, hetgeen bij u niet het geval is. Bovendien kan dit perfect in scène worden gezet waardoor geen bewijswaarde aan de inhoud van het fragment kan worden gegeven.

Het feit dat u uw paspoort nu alsnog neerlegt (CGVS, p. 11; verklaring volgend verzoek, vraag 18), laat niet na te constateren dat u, zoals aangemerkt in uw eerste verzoek, nagelaten heeft te voldoen aan uw medewerkingsplicht. Dat u alsnog uw paspoort neerlegt, verandert niets aan de vele vaststellingen van het CGVS, die werden bevestigd door de RvV, die de ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven benadrukten. Bovendien dient opnieuw opgemerkt te worden dat u nalaat het nodige bewijs aan te leveren die uw verklaringen op aanraden van uw advocaat het paspoort diende te vernietigen en aldus te hebben gelogen over uw paspoort, te staven (verklaring volgend verzoek, vraag 18). De vaststelling dat u alsnog uw paspoort neerlegt, dat enkel iets zegt over uw identiteit en uw nationaliteit, brengt dan ook geen ander licht op bovenstaande analyse.

Gelet op voorgaande, brengt u in het kader van onderhavig verzoek geen nieuwe elementen of feiten aan die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van het CGVS en de RvV met betrekking tot de asielmotieven die u in het kader van uw eerste verzoek uiteenzette.

Betreffende uw verklaring dat verzoekers die bescherming krijgen van het UNRWA erkend worden (verklaring volgend verzoek, vraag 20), dient te worden opgemerkt dat elk verzoek om internationale bescherming op basis van zijn eigen merites rekening houdend met de individuele omstandigheden van de verzoeker moet beoordeeld worden.

Artikel 1D van de Vluchtelingenconventie, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst, bepaalt dat personen die de bijstand of bescherming genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties, zoals het UNRWA, uitgesloten dienen te worden van de vluchtelingenstatus. Uit de verklaringen van uw eerste verzoek en uit de door u neergelegde stukken blijkt dat u nooit geregistreerd bent bij het UNRWA en dat u nooit beroep heeft gedaan op de bijstand van het UNRWA. Bijgevolg moet uw verzoek om internationale bescherming onderzocht worden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Na een grondig onderzoek van uw afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken in het kader van uw tweede verzoek dient te worden vastgesteld dat deze nieuwe verklaringen evenmin geloofwaardig zijn waardoor u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Zo kan worden aangestipt dat u incoherent bent wat betreft de start van de problemen tussen A. S. (...) en uw broers M. (...) en I. (...) na een stukgelopen deal om kolen te verhandelen, waardoor de nodige vragen kunnen worden gesteld bij uw ingeroepen vrees omwille van de oplichting die uw broers ondergingen. U verklaart dat de problemen met A. S. (...) zich afspeelden op het einde van 2020 of aan het begin van 2021 (CGVS, p. 5). U meer concreet gevraagd wanneer de deal tussen uw broers en A. (...) is afgesloten, stelt u het niet precies te weten maar vermoedt u dat het december 2020 of januari 2021 moet zijn geweest (CGVS, p. 13). U vervolgens gevraagd naar het tijdstip waarbij de containers in beslag werden genomen, stelt u dat het om dezelfde periode moet gaan, met name december 2020 of januari 2021 (CGVS, p. 13). Het ontvangstbewijs dat u neerlegt, is echter gedateerd op 9 augustus 2020, hetgeen niet overstemt met uw verklaringen als zouden de problemen tussen uw broers en A. (...) eind 2020, begin 2021 hebben plaatsgevonden. Deze incoherentie zet de geloofwaardigheid van de problemen tussen A. (...) en uw broers op de helling, waardoor de nodige vragen kunnen worden gesteld bij uw vermeende vrees.

Betreffende dit door u beweerde ontvangstbewijs (CGVS, p. 13) dient eveneens te worden aangestipt dat dit document een bewijs van een uitgestelde betaling blijkt te zijn, waarbij A. S. (...) zich ertoe verbindt om de 160 000 sjekel aan uw broer M. (...) terug te betalen. U benadrukt dat dergelijk bewijs voldoende is om A. (...) te kunnen arresteren of het bedrag te doen terugbetalen indien hij geen steun zou hebben in de regering (CGVS, p. 15). Frappant is dan ook dat u er niet in slaagt de door u beweerde banden tussen A. S. (...) en Hamas aannemelijk te maken. Zo stelt u dat de broer van A. S. (...) een grote verantwoordelijke is bij Hamas, maar u kan zijn broer niet bij naam noemen, noch weet u welke positie hij concreet bekleedde bij Hamas. U komt niet verder dan te stellen dat de broer van A. (...) een grote verantwoordelijke was in het Noorden (CGVS, p. 5). Later verklaart u dat A. (...) meerdere broers moet hebben gehad. U kan echter geen enkele broer bij naam noemen. U gevraagd hoeveel broers hij dan zou hebben gehad, stelt u het niet te weten. U vermoedt dat hij twee broers heeft, maar u voegt er aan toe dit

niet zeker te weten (CGVS, p. 14). Daar waar u verwijst naar steun binnen Hamas, en u vervolgens gevraagd wordt of A. (...) naast zijn broer andere connecties had binnen Hamas, stelt u het niet te weten, noch of er andere familieleden van A. (...) betrokken waren bij Hamas (CGVS, p. 15). Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat u de connecties van A. S. (...) met Hamas niet aannemelijk gemaakt heeft. Verwacht mag worden dat u zich hierover toch zou hebben geïnformeerd, ten einde de dreiging en de eventuele oplossingen in te schatten.

Daar u de connecties van A. (...) met Hamas niet aannemelijk gemaakt heeft, kan er bovendien ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat het zinloos is om iets te vragen aan het politiekantoor van Jabalia waarom ze de zaak links laten liggen omwille van de broer van A. (...) (CGVS, p. 15). Bovendien kan nog worden aangestipt dat de advocaat van uw broer naar het openbaar ministerie is gestapt, maar dat ze nog wachten op een resultaat, waardoor geenszins blijkt dat de zaak niet opgevolgd wordt of tegengehouden zou worden door Hamas (CGVS, p. 15). Dat er niet meteen een antwoord is gekomen op jullie klacht of vraag, betekent immers niet dat Hamas dit trachtte te verhinderen. Dit is dan ook een blote bewering die u op geen enkele manier hard kan maken. Op basis van bovenstaande vaststellingen kan worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat Hamas of de politie van Jabalia het proces tot terugbetaling door A. (...) tracht tegen te houden. Tot slot kan hieraan nog worden toegevoegd dat u de pogingen van de mokhtars om te bemiddelen of de klacht bij het openbaar ministerie op geen enkele manier tracht aan te tonen. U legt immers geen enkel begin van bewijs neer om deze pogingen aan te tonen.

Wat betreft de door u neergelegde cheques om aan te tonen dat de deal tussen A. (...) en uw broer M. (...) is misgelopen, dient te worden opgemerkt dat deze vier cheques dateren van de periode tussen 30 augustus 2020 en 30 januari 2021. Op deze cheques is daadwerkelijk te zien dat deze door de bank geweigerd werden omdat er onvoldoende saldo op uw rekening stond. U legt echter geen recentere cheque van na 30 januari 2021 neer, waardoor u niet heeft aangetoond dat u tot op de dag van vandaag zou moeten lijden onder het financieel dispuut met A. (...) noch dat uw ontoereikend saldo te wijten zou zijn aan een stukgelopen deal, noch dat u als gevolg van uw ontoereikend saldo een vrees voor vervolging zou hebben bij terugkeer.

Daar waar u stelt schrik te hebben dat de ontvangers van deze cheques naar de politie zouden gaan stappen en hun rechten zouden opeisen, dient te worden opgemerkt dat dit een louter hypothetische vrees is gestoeld op feiten die van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard zijn die geen verband houden met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Bovendien is het frappant dat u slechts één persoon volledig bij naam kan benoemen (verklaring volgend verzoek, vraag 18; CGVS, p. 18). Van een andere persoon kan u slechts enkel de familienaam weergeven (CGVS, p. 18). De door u opgesomde namen zijn bovendien nergens terug te vinden op de door u neergelegde cheques. Bovendien zijn deze door u geschetste feiten dat de cheque van handelaar tot handelaar gaat, en het pas de laatste handelaar is die de cheque vervolgens gaat innen (CGVS, p. 18), geen vergoelijking voor uw gebrekkige kennis over wie u dan in de toekomst zou dienen te vrezen, daar kan worden verwacht, indien er daadwerkelijk een klacht werd ingediend tegen u, u weet van wie deze klacht afkomstig is. Verwacht kan worden dat u zich hierover informeert, indien u een vrees koestert hieromtrent. Uw voorstelling van het betalingssysteem roept bovendien de nodige vraagtekens op. Zo is het merkwaardig dat ongedekte cheques als betalingsbewijs van handelaar naar handelaar overgaan tot iemand deze ooit eens zou gaan innen. Op die manier ontstaat een parallel betalingssysteem waarvan niemand na een tijd zeker is dat die de waarde van de cheque effectief kan innen. Dat er ongeregelheden ontstaan bij betalingen lijkt dan ook vanzelfsprekend.

Verder heeft u zich amper geïnformeerd of andere personen ook nog zouden getroffen zijn geweest door het financieel probleem tussen A. S. (...) en de firma El A. (...). U weet immers niet of er nog andere personen ook geleden hebben onder hun dispuut (CGVS, p. 13). U vervolgens gevraagd of uw broer zich ooit geïnformeerd heeft of A. (...) anderen ook opgelicht heeft, stelt u dat uw broer het eerste slachtoffer is geweest, omdat A. (...) vroeger altijd correct gewerkt heeft. U bent echter niet op de hoogte of er nadien nog andere slachtoffers gevallen zijn (CGVS, p. 16). Een dergelijk gebrek aan interesse is bijgevolg niet ernstig. Er kan immers redelijkerwijze van u worden verwacht dat u pogingen onderneemt om zich te informeren omtrent de evolutie van de problemen van uw broers, daar u deze aanhaalt in het kader van uw volgend verzoek. Dat u niet op de hoogte bent of uw broer niet geïnformeerd heeft naar andere slachtoffers, getuigt van een gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging.

De twee volmachten om aan te tonen dat uw broer M. (...) toegang heeft tot uw rekeningen, worden an sich niet betwist. (CGVS, p. 9; verklaring volgend verzoek, vraag 18). Doch dat uw broer hierdoor problemen heeft gekend, wordt hiermee niet aangetoond.

Bovenstaande bemerkingen nopen ertoe te besluiten dat u niet heeft aangetoond omwille van A. (...) vervolging te moeten vrezen met de handelaars die cheques op uw naam in handen zouden hebben gekregen. Bovendien legt u geen enkel begin van bewijs neer om eventuele problemen met deze handelaars te staven.

Tot slot haalt u aan dat uw familie problemen kreeg, nadat u commentaar had gegeven op een Facebookbericht van I. Al B. (...), de woordvoerder van het ministerie van Binnenlandse Zaken. Uw familie werd toen eenmaal benaderd met de mededeling dat u moest zwijgen (CGVS, p. 18). Nadien zijn er geen problemen meer geweest omdat u die post verwijderd heb, en omdat u geen problemen wou voor uw familie (CGVS, p. 18). Opmerkelijk is dat u voorheen nooit dergelijke commentaar op Facebook hebt geschreven omdat u contact wou vermijden (CGVS, p. 18). De vraag is dan ook waarom u in maart of april 2021 het risico neemt om dergelijke commentaar op Facebook te schrijven, gelet op uw verklaringen dat u problemen voor uw familie wou vermijden (CGVS, p. 17, p. 18). Dat u dergelijk risico neemt kan niet worden gevolgd, en lijkt eerder gedaan uit opportunistisch oogpunt in het kader van uw asielprocedure. Bovendien kan niet worden aangenomen dat uw familie hierdoor problemen heeft gekend, daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen reeds in het vizier van Hamas te staan, daar de door u geschetste problemen in het kader van uw eerste verzoek reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Niets wijst er dan ook op dat uw familie omwille van deze commentaar vervolgd zou zijn geweest. Tot slot kan hieraan nog worden toegevoegd dat het door u neergelegde bericht geen blijk heeft op welke post u een reactie geeft, of op welke Facebookpagina u reageert. Hoewel de naam van Al Bazam in uw reactie vermeld staat, blijkt nergens op basis van het door u neergelegde bericht dat u dit effectief op de persoonlijke pagina van I. Al B. (...) gepost heeft of dat u het bericht verwijderd zou moeten hebben, noch wanneer u dit bericht gepost zou hebben (CGVS, p. 17, p. 18). Bovendien blijkt dit om een eenmalig incident te gaan, daar u na dit bericht geen commentaar meer heeft geschreven op Facebook, noch heeft uw familie hierna nog problemen gekend omwille van deze post (CGVS, p. 18). Verder blijkt dat u niet de enige persoon was die negatieve commentaar heeft geuit, daar op basis van het neergelegde blijkt dat ook A. A. (...) zich negatief uitliet en zegt dat Binnenlandse Zaken altijd voor schande zorgt, waardoor het maar de vraag is waarom ze er net uw bericht zouden hebben uitgefilterd. U haalt zelfs aan dat er duizenden anderen ook een bericht hebben geplaatst (CGVS, p. 17). Uit niets blijkt dan ook dat u bij terugkeer naar Gaza een vrees zou moeten koesteren omwille van deze commentaar op Facebook.

Uit het geheel van bovenstaande vaststelling blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt een gegronde vrees voor vervolging te hebben.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemde artikelen van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

Het Commissariaat-generaal is er zich voorts van bewust dat de jarenlange blokkade door Israël, "Operatie Beschermde Rand" in 2014, de vernietiging van de tunnels door de Egyptische en Israëlische autoriteiten en de versterking van de blokkade door de Egyptische autoriteiten een grote impact heeft op de humanitaire omstandigheden in de Gaza. Uit de COI Focus: Territoires Palestiniens – Gaza. Classes sociales supérieures van 30 november 2021 blijkt echter dat de Palestijnse gemeenschap in de Gazastrook niet egalitair is, dat een groot deel van de bevolking weliswaar vecht om te overleven, doch dat de Gazastrook ook een rijke(re) klasse kent die grote sommen investeert, met name in de immobiële sector, en een (kleiner wordende) middenklasse. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Gazanen die over financiële middelen beschikken het hoofd kunnen bieden aan dagelijkse problemen zoals elektriciteitstekorten. Bemiddelde Gazanen hebben bovendien een wagen, schrijven hun kinderen in in particuliere scholen, kunnen genieten van vrijetijdsactiviteiten in trendy buurten van Gaza (hotels en restaurants, toeristenbungalows, winkelcentra en supermarkten, fitnesscentra, ...) en zijn, in geval van vertrek uit het land, in staat om via gespecialiseerde reisbureaus een meer comfortabele reis naar Egypte te financieren. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat de financiële middelen waarover een Gizaanse familie beschikt in grote mate bepaalt hoe deze familie de gevolgen van de Israëlische blokkade en het politiek conflict tussen de Palestijnse Autoriteit en Hamas, met name het tekort aan brandstof en

elektriciteit in de Gazastrook, kan opvangen. Het Commissariaat-generaal erkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in de Gazastrook erbarmelijk kunnen zijn. Het CGVS betwist verder niet dat de plotse en hevige uitbarsting van het geweld in de Gazastrook in mei 2021 een negatieve impact heeft gehad op de algemene socio-economische situatie in de Gazastrook (zie OCHA, Response to the escalation in the oPt | Situation Report No. 10 (september 2021), beschikbaar op <https://www.ochaopt.org/content/response-escalation-opt-situation-reportno-10-september-2021>).

Het CGVS benadrukt evenwel dat niet elke persoon woonachtig in de Gazastrook in precare omstandigheden leeft. Evenmin kan gesteld worden dat iedere burger woonachtig in de Gazastrook persoonlijk getroffen wordt door de gevolgen van de escalatie van het geweld tussen 10 en 21 mei 2021. U kunt dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in uw land van gewoonlijk verblijf, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar de Gazastrook een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Het CGVS wijst er in dit verband op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de naoorlogse situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T. v. Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen, zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn bijgevolg slechts relevant in de uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. Er moet derhalve sprake zijn van zeer uitzonderlijke omstandigheden waarbij de humanitaire gronden die pleiten tegen verwijdering klemmend zijn (zie EHRM, S.H.H. v. Verenigd Koninkrijk, 29 januari 2013, § 92; EHRM, N. v. Verenigd Koninkrijk, 27 mei 2008, § 42). U dient derhalve aan te tonen dat uw levensomstandigheden in de Gazastrook precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting. Uit uw verklaringen blijkt echter dat dit niet het geval is.

In het kader van uw eerste verzoek werd reeds aangetoond dat uw individuele situatie in de Gazastrook behoorlijk is in het licht van de plaatselijke context. Daar waar u stelt dat uw socio-economische situatie danig gewijzigd is, dat uw familie in armoede leeft, dient te worden aangestipt dat uw familie nog steeds in jullie huis te Al Tuffah verblijft, het huis nog steeds eigendom is van uw vader en uw familie bij een vriend van uw vader kon schuilen gedurende de periode van het conflict in mei 2021 (CGVS, p. 3, p. 4). U stelt dat het huis onbewoonbaar is, hiermee verwijzend naar de opening in de muur (CGVS, p. 3). Gevraagd naar de specifieke schade die uw huis heeft, stelt u dat de kalk van de muren is verdwenen en er barsten in de muren zijn (CGVS, p. 4). Uit de door u neergelegde filmfragmenten blijkt inderdaad dat er verschillende barsten in de muren van het huis aanwezig zijn, doch dat uw familie nog steeds een dak boven hun hoofd heeft. Deze scheuren zeggen evenmin iets over de bewoonbaarheid van het desbetreffende huis. Verder tonen deze filmfragmenten niet aan dat het uw huis betreft en kan het eender welk huis betreffen. Hoewel gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud om een eigendomsakte neer te leggen, (CGVS, p. 20) heeft het CGVS dergelijke documenten nog niet ontvangen, noch heeft u andere objectievere documenten neergelegd om de schade aan uw huis aan te tonen. Gevraagd naar de toegang tot drinkbaar water en elektriciteit, stelt u dat uw familie water gaat kopen in de winkel voor één sjekel en dat het probleem van de elektriciteit voor iedereen geldt (CGVS, p. 4). Verder blijkt dat uw vader tot op heden nog steeds een pensioen van 1000 sjekel van de Palestijnse autoriteiten ontvangt en uw broer H. (...) en uw zus M. (...) aan de universiteit studeren (CGVS, p. 5). Een deel van hun studies worden bekostigd door uw neef Y. (...), die instaat voor het transport van en naar de universiteit, wat ongeveer op één derde van de kosten neerkomt (CGVS, p. 5, p. 6). Wat betreft de financiële problemen van uw broers M. (...) en H. (...) dient verder te worden aangestipt dat reeds eerder werd geconcludeerd dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat uw broers niet konden rekenen op een terugbetaling van de 160.000 sjekel die A. S. (...) hen schuldig is. Gezien uw familiaal netwerk en uw financiële en materiële situatie kan er niet besloten worden dat u bij een terugkeer naar Gaza in een precare situatie zal terechtkomen waarbij u niet in uw basisbehoeften zal kunnen voorzien, hoewel door u het tegendeel werd beweerd in het kader van onderhavig verzoek (verklaring volgend verzoek, vraag 20).

Nergens uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten. U bracht voorts geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de algemene situatie in de Gazastrook van dien aard is dat u, in

geval van terugkeer naar de Gazastrook, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar de Gazastrook, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Wat betreft de verwijzing naar de Covid-19 pandemie en uw eigen besmetting die u staft met medische documenten, een medicatievoorschrift en een foto van een inhalator, dient opgemerkt te worden dat deze medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Voor een beoordeling van medische elementen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in zijn land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie (zie de COI Focus Palestine. Territoires palestiniens - Gaza. Situation sécuritaire van 27 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_territoire_palestinien_-_gaza_situation_securitaire_20210827.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>); blijkt dat de veiligheidssituatie in de Gazastrook, sinds de machtsovername van Hamas en de daaropvolgende installatie van de Israëlische blokkade, gekenmerkt wordt door kleinschalige schermutselingen tussen de Israëlische strijdkrachten en Hamas, die af en toe onderbroken worden door escalaties van grootschalig geweld. Hamas zet Israël onder druk door het gebruik van raketten en mortiervuur ten einde ervoor te zorgen dat de beperkingen op de bewegingsvrijheid van de Gazanen teruggeschoefd worden. De Israëlische strijdkrachten gebruiken op hun beurt hun militaire macht en de blokkade om Hamas te dwingen tot kalmte. Af en toe, wanneer één van de partijen in het conflict bepaalde grenzen heeft overschreden, komt het tot een korte maar intense escalatie van geweld.

Vanwege de maatregelen die Hamas en Israël getroffen hebben om de Covid-19-pandemie te bestrijden zijn de inwoners van de Gazastrook gedurende de periode van 1 januari 2020 tot begin mei 2021, relatief gespaard gebleven van geweld. In november en december 2020 vonden er Israëlische bombardementen op Hamasdoelwitten plaats als vergelding voor raketbeschietingen. Er vielen geen slachtoffers. De protesten in het kader van de Grote Mars van Terugkeer, die eind december 2019 werden onderbroken, werden niet hervat in 2020.

In mei 2021 flakkerde de vijandelijkheden tussen Hamas en Israël opnieuw op. De plotse en hevige uitbarsting van het geweld volgde op weken van oplopende spanningen omwille van de gedwongen uitzetting van Palestijnse gezinnen in Oost-Jeruzalem en de toegangsbeperkingen die Israël oplegde aan gelovigen in de Oude Stad. Nadat raketaanvallen op Jeruzalem voerden de Israëlische strijdkrachten van 10 tot 21 mei luchtaanvallen uit op het Gazaanse grondgebied, terwijl Palestijnse groeperingen op hun beurt duizenden raketten op Israël afvuurden. Tijdens dit 11-daagse conflict werden er in Gaza 260 Palestijnen, waarvan minstens de helft burgers, gedood en raakten meer dan 2.200 Palestijnen gewond. Op 21 mei 2021 trad een staakt-het-vuren in werking. Niettegenstaande er sprake was van sporadische lanceringen van brandballonnen gericht op het Israëlisch grondgebied en doelgerichte Israëlische vergeldingsaanvallen, bleef de situatie op het terrein in de weken na het staakt-het-vuren rustig. Op 16 augustus werd voor het eerst sinds het staakt-het-vuren in mei een Palestijnse raket onderschept door het Israëlische antiraketsysteem. De raket veroorzaakte geen gewonden of schade.

Tot slot komen er nog steeds regelmatige incidenten voor in de bufferzone. De Israëlische troepen beantwoorden pogingen om de bufferzone te naderen of over te steken met geweld. Dit geweld treft voornamelijk de lokale bewoners, boeren, en vissers. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, blijft gering.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de Gazastrook in mei 2021 een plotse en hevige uitbarsting van geweld heeft gekend, waarbij hoofdzakelijk burgerslachtoffers langs Palestijnse zijde gevallen zijn, is er actueel geen sprake van een aanhoudende strijd tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, Hamas en de Israëlische strijdkrachten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de Gazastrook actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de Gazastrook in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Gaza een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U moet na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Gaza. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

In verband met de vraag of het op dit ogenblik mogelijk is, terug te keren naar de Gazastrook via de grensovergang van Rafah of via enig ander toegangspunt, meent het Commissariaat-generaal dat deze vraag niet relevant is voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Uit uw administratieve dossier blijkt namelijk dat u geen bijstand van het UNWRA genoot, dat uw verzoek om internationale bescherming aldus moet worden onderzocht in het licht van artikel 1A van het Verdrag van Genève, en niet in het licht van artikel 1D, en dat u dus moet aantonen dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Net zoals een verzoeker ten aanzien van zijn land van nationaliteit een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moet aantonen, moet een staatloze verzoeker, om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming, aannemelijk maken dat er in zijn hoofde een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat en dat hij om de redenen bedoeld in de voormelde wetsbepalingen niet kan terugkeren naar zijn land van gewoonlijk verblijf. De feitelijke onmogelijkheid om terug te keren naar de Gazastrook of de problemen die een terugkeer beletten moeten het vereiste persoonlijke, opzettelijk en ernstige karakter vertonen opdat er sprake kan zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Dit is hier niet het geval. De opening vloeit voort uit regionale politieke problemen en hangt af van diverse factoren, inclusief en in ruime mate van de manier waarop de Palestijnen zelf de Gazastrook beheren. Deze moeilijkheden houden geen verband met uw persoonlijke eigenschappen. Bovendien meent het Commissariaat-generaal dat het gegeven dat men door de (eventuele en tijdelijke) sluiting van de grensovergang te Rafah moet wachten om terug te keren niet dermate ernstig is dat het als vervolging of ernstige schade in de zin van de wet kan worden bestempeld. Bijgevolg meent het Commissariaat-generaal dat, indien dat de grensovergang op dit ogenblik gesloten zou zijn, dit loutere gegeven geen vrees voor vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de wet aantoont. Het CGVS meent dat de vraag of u al dan niet kan terugkeren alleen relevant is op het ogenblik dat van eventuele beslissing tot terugleiding of verwijdering van het grondgebied, wat echter tot de bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken behoort.

Bovendien stelt het Commissariaat-generaal op basis van de beschikbare informatie (zie de COIF Palestine. Retour dans la Bande de Gaza van 3 september 2020, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_territoire_palestinien_gaza_retour_dans_la_bande_de_gaza_20200903.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), vast dat het op dit ogenblik mogelijk is om naar de Gazastrook terug te keren. De procedure is weliswaar gemakkelijker voor personen in het bezit van hun Palestijns paspoort, maar zelfs indien men niet zou beschikken over dit document, kan men door het invullen van een aanvraagformulier en het indienen van een kopie van het verblijfsdocument in België op relatief korte tijd een Palestijns paspoort bekomen van de Palestijnse Minister van Binnenlandse Zaken, via de Palestijnse Missie in Brussel. Het feit dat men niet in het bezit is van een Palestijnse identiteitskaart vormt op zich geen hinderpaal bij het bekomen van een Palestijns paspoort. Het is voldoende dat men over een identiteitskaartnummer beschikt. Het feit Gaza illegaal te hebben verlaten of asiel in België te hebben aangevraagd, vormt dan ook geen hindernis voor de uitreiking van het paspoort. Hamas komt niet tussenbeide in de uitreikingsprocedure van het paspoort, die alleen tot de bevoegdheid van de Palestijnse Autoriteit in Ramallah behoort.

In de mate dat bij de beoordeling van het reëel risico op ernstige schade onderzocht moet worden of u door onveilige gebieden zou moeten reizen om uw "veilig" gebied te bereiken ((EHRM, 11 januari 2007,

nr. 1948/04, Salah Sheekh tegen Nederland, en RvS 18 juli 2011, nr. 214.686).) wijst het CGVS er op dat men zich, om toegang te krijgen tot de Gazastrook, naar het noorden van Egypte dient te begeven, meer bepaald naar de stad Rafah gelegen op het schiereiland Sinai, waar zich de enige grensovergang tussen Egypte en de Gazastrook bevindt. De Egyptische autoriteiten hebben de nationale luchtvaartmaatschappij Egyptair gemachtigd om Palestijnen die in het bezit zijn van een identiteitskaart of een Palestijns paspoort, in te schepen, zonder verdere formaliteiten, op voorwaarde dat ze rechtstreeks naar de Gazastrook reizen en dat de grensovergang in Rafah open is. Op deze voorwaarden kan elke Palestijn die wil terugkeren naar Gaza, dit doen zonder specifieke tussenkomst van zijn ambassade of van elke andere organisatie. In Caïro voorziet de Palestijnse ambassade te Egypte pendelbussen die de reiziger vervolgens rechtstreeks naar de grensovergang vervoeren.

De opening van de grensovergang te Rafah wordt medebepaald door de veiligheidssituatie in het noorden van Sinai. De weg naar Rafah doorkruist dit gebied, alwaar extremistische groeperingen, voornamelijk Wilayat Sinai, die in 2014 trouw gezworen heeft aan de Islamitische Staat, regelmatig aanslagen plegen. Uit de beschikbare informatie (cf. COIF Palestine. Retour dans la Bande de Gaza van 3 september 2020, en meer in het bijzonder hoofdstuk 2 getiteld "Situation sécuritaire dans le Sinai Nord") blijkt dat het doelwit van deze aanslagen de in de regio aanwezige politie en het leger zijn. De Wilayat Sinai maakt bij het uitvoeren van terreuraanslagen gebruik van brembommen gericht tegen militaire voertuigen, en het neerschieten van militairen, politieagenten, en personen die verdacht worden van actieve medewerking met de militaire en politieke autoriteiten. Voorts voeren zij guerrilla-aanvallen uit op checkpoints, militaire gebouwen en kazernes. Het Egyptische leger en de politie reageren op hun beurt door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen, en door grootscheepse razzia's uit te voeren waarbij het vaak tot gevechten komt. Bij dergelijke confrontaties hebben al honderden rebellen het leven gelaten. Niettegenstaande beide strijdende partijen beweren dat zij de moeite doen om in de mate van het mogelijke de plaatselijke burgerbevolking te ontzien, zijn hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren. Uit de beschikbare informatie komt echter duidelijk naar voren dat Palestijnen uit de Gazastrook, die reizen naar of terugkeren uit Egypte, niet gevisieerd worden, noch het slachtoffer zijn geweest van aanslagen gepleegd door de gewapende groeperingen actief in de regio.

Vanaf februari 2018 hebben de Egyptische autoriteiten een omvangrijke antiterroristische operatie uitgevoerd, bekend als "Operatie Sinai 2018", die tot op heden nog niet officieel is afgesloten. In 2019 en 2020 bleven militanten zich richten op leden van de Egyptische veiligheidsdiensten (militairen, dienstplichtigen, politie, ...) en op mensen die geacht worden samen te werken met de regering (arbeiders, leiders en leden van aan de regering gelieerde stammen) door middel van gewapende aanvallen, zelfmoordaanslagen, moorden en ontvoeringen. Burgers werden gevisieerd omdat ze ervan verdacht werden samen te werken met de veiligheidsdiensten en zijn soms het slachtoffer het geweld dat gelieerd is aan de aanvallen door jihadistische groeperingen op de veiligheidsdiensten of dat het gevolg is van fouten van de Egyptische veiligheidstroepen. Vanaf medio 2019 is het geweld afkomstig van de Wilayat Sinai verschoven Bir el-Abed, gelegen in het westen van de provincie. De dodelijkste aanval in 2020 vond plaats op 21 juli 2020 en was gericht tegen Egyptisch legerkamp en een checkpoint ten westen van de stad. Militanten kregen voet aan de grond in vier naburige dorpen, waardoor de dorpelingen op de vlucht sloegen. De aanval was tegelijkertijd de grootste aanval van de Wilayat Sinai tegen het Egyptische leger in de afgelopen jaren.

De noodtoestand werd op 27 juli 2020 andermaal verlengd voor een periode van 3 maanden, en in bepaalde zones van Sinai geldt een nachtelijk uitgaansverbod. De verscherpte veiligheidsmaatregelen hebben een enorme impact op het dagelijkse leven van de plaatselijke bevolking, wiens bewegingsvrijheid beperkt wordt.

Er is in de Sinai te Egypte actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon. Bijgevolg kan er niet besloten worden dat Gazanen, die enkel door het gebied moeten reizen, om die reden niet zouden kunnen terugkeren naar de Gazastrook.

Een van de factoren die de organisatie van pendelbussen bemoeilijkt is het implementeren van de nodige veiligheidsmaatregelen voor een veilig transport naar de Gazastrook, aangezien dit afhankelijk is van de veiligheidssituatie in de Sinai. Maar ook andere, puur praktische factoren hebben een invloed op de organisatie van het busvervoer (bijvoorbeeld: de pendelbus vertrekt pas als deze volzet is). Bovendien dient opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie weliswaar blijkt dat de Egyptische politie het

doelwit is van extremistische organisaties actief in de Sinai, doch hieruit blijkt niet dat de politie die deze pendelbussen begeleidt of dat deze bussen zelf reeds gevisieerd zouden zijn door jihadistische militieën, en dit terwijl er tegelijkertijd sprake is van een duidelijke toename van het aantal terugkeerders naar Gaza via de grensovergang van Rafah. Aldus kan er gesteld worden dat deze terugkeer op een voldoende veilige manier plaatsvindt, aangezien de Egyptische autoriteiten gepaste middelen voorzien om een beveiligde terugkeer naar Gaza te garanderen.

Informatie over de openingsdagen van de grenspost is beschikbaar in de media en circuleert op sociale netwerken. Daarenboven blijkt dat er weliswaar beperkingen op de grensovergang van Rafah kunnen worden toegepast op de inwoners van de Gazastrook die Gaza willen verlaten (en dus naar Egypte willen gaan), doch dat er tegelijkertijd geen enkele beperking van toepassing is op personen die willen terugkeren naar Gaza, behalve het bezit van een geldig paspoort. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat wanneer de grensovergang geopend wordt, duizenden Palestijnen van de gelegenheid gebruik maken om in en uit de Gazastrook te reizen. In de praktijk is de grensovergang te Rafah tussen mei 2018 en begin 2020 vrijwel onafgebroken open gebleven, en dit vijf dagen per week (zondag tot en met donderdag), met uitzondering van feestdagen en speciale gelegenheden. .

De beslissing van de Palestijnse Autoriteit om op 6 januari 2019, naar aanleiding van de nieuwe hoogoplopende spanningen tussen Fatah en Hamas, zijn personeel terug te trekken van de grensovergang te Rafah heeft ertoe geleid dat de grensovergang sindsdien, net zoals dat het geval was in de periode juni 2007 tot en met november 2017, enkel wordt bemand door Hamas. Indien er op een bepaald ogenblik gevreesd werd dat de situatie aan de grensovergang te Rafah achteruit zou gaan, blijkt duidelijk uit de informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier dat dit niet het geval is geweest. De grensovergang bleef immers, na de terugtrekking van de Palestijnse Autoriteit op 7 januari 2019, voortdurend 5 dagen per week geopend in de richting van terugkeer naar de Gazastrook. Als gevolg van maatregelen ter bestrijding van de coronaviruspandemie werd de grensovergang bij Rafah op 26 maart 2020 gesloten. Het werd vervolgens heropend van 13 tot 16 april 2020, van 12 tot 14 mei 2020 en van 11 tot 13 augustus 2020, waardoor duizenden Palestijnen konden terugkeren. Op 24 augustus 2020 werd, na een toename van het aantal besmettingen met Covid-19, de noodtoestand afgekondigd en gedurende 48u een lockdown opgelegd. Deze werd nadien met 5 dagen verlengd. In Egypte zijn de luchthavens na een opschorting van internationale vluchten op 1 juli 2020 heropend en moeten reizigers, ongeacht hun nationaliteit, een negatieve test voorleggen voordat ze aan boord gaan.

Dient verder opgemerkt te worden dat verschillende landen nationale lockdowns afgekondigd hebben en hun grenzen tijdelijk gesloten hebben in een poging om de verspreiding van virus te stoppen. De maatregelen die getroffen worden door de Egyptische en Palestijnse autoriteiten teneinde de verspreiding van COVID-19 tegen te gaan liggen in lijn met de maatregelen die wereldwijd getroffen worden ter indamming van de corona pandemie. Het betreffen aldus specifieke maatregelen die kaderen binnen een welbepaalde doelstelling en bijgevolg van tijdelijk van aard zijn. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de grensovergang te Rafah definitief gesloten is, en een terugkeer naar de Gazastrook onmogelijk blijft. U brengt ook geen enkel bewijs aan dat u op dit moment een voor lange tijd geconfronteerd wordt met de absolute onmogelijkheid om terug te keren naar de Gazastrook als gevolg van de COVID-19-pandemie.

Voor zover nodig, dient nog benadrukt te worden dat de COVID-19 virus pandemie niet afkomstig is van een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, noch door een van hen wordt veroorzaakt, zodat een van de essentiële criteria voor het verlenen van internationale bescherming, namelijk de identificatie van een actor die aan de oorsprong ligt van de inbreuk en waartegen bescherming is vereist, ontbreekt.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal, blijkt verder niet dat afgewezen verzoekers die terugkeren naar de Gazastrook louter omwille van hun verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, een reëel risico lopen om blootgesteld te worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Het CGVS sluit niet uit dat u bij een terugkeer naar de Gazastrook mogelijks ondervraagd zal worden over uw activiteiten in het buitenland en de redenen waarom u Gazastrook verlaten heeft, dan wel ernaar terugkeert. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op het lijden van ernstige schade worden afgeleid. Dit wordt bevestigd door het feit dat Fedasil deelgenomen heeft aan de begeleiding van verschillende personen die vrijwillig teruggekeerd zijn naar Gaza, met name in 2019, en dat indien er gevallen gerapporteerd werden waarbij personen enkele uren werden vastgehouden op de luchthaven te Caïro, de feedback die gegeven werd door de teruggekeerde Palestijnen niet van die aard is om te besluiten dat men, in Caïro of te Rafah,

blootgesteld werd aan een onmenselijke of vernederende behandeling louter omwille van een terugkeer na een verblijf in Europa.

Er dient opgemerkt te worden dat het CGVS de situatie in Gaza al vele jaren nauwlettend en continu in het oog houdt via zijn documentatie- en onderzoeksdienst. De grenspost te Rafah wordt al jarenlang aan Palestijnse zijde enkel door Hamas gecontroleerd wordt. Indien er ernstige, aangetoonde en terugkerende problemen waren geweest met de manier waarop Hamas Palestijnen die in Europa verbleven hadden, behandelde, zou dit ongetwijfeld gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties, en instanties die de situatie in de Gazastrook nauwlettend in het oog houden. De raadpleging van de diverse bronnen opgelijst in de informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier leverde evenwel geen enkele aanwijzing op dat Hamas Palestijnen die terugkeerden naar de Gazastrook, louter omwille van een verblijf in Europa of omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, gefolterd of onmenselijk of vernederend behandeld heeft. Actueel maken verschillende onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen evenmin melding van dergelijke problemen. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van Hamas stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat Hamas u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er, omwille van de omstandigheden bij een terugkeer via de grenspost te Rafah, in uw hoofde een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet bestaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel.

Verzoeker vangt aan met een korte theoretische uiteenzetting over enkele bepalingen en beginselen die hij geschonden acht en stelt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) *"niet op basis van deze beginselen rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier en de meest recente informatie tot haar conclusie is gekomen"*.

Wat betreft de nieuwe elementen die hij bijbracht, citeert verzoeker artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en laat hij het volgende gelden:

"Er zijn in casu weldegelijk nieuwe elementen voorhanden zijn, het CGVS verklaarde het verzoek ontvankelijk en was derhalve zelf van oordeel dat verzoeker weldegelijk elementen heeft aangehaald dat zijn kans op een positieve beslissing verhogen.

Verzoeker zijn huidig verzoek dan ook onderbouwd met nieuwe incidenten, verklaringen en ook nieuwe documenten, m.n. :

- een verklaring van HASHD i.v.m. zijn arrestatie van 2016 (d.d. 10/04/2016),*
- twee oproepingsbrieven voor de vader en broer M. (...) (d.d. 19/05/2020),*
- een arrestatiebevel (d.d. 05/08/2020),*
- twee volmachten voor de broer M. (...),*
- vier cheques op de naam van verzoeker die geweigerd werden door de bank wegens onvoldoende saldo,*
- een USBstick met drie videofragmenten betreffende de medische problematiek van verzoekers vader en één videofragment van een huiszoeking bij de ouders*
- het origineel paspoort van verzoeker (d.d. 11/07/2020);*

- verschillende medische documenten om aan te tonen dat verzoeker in België besmet geraakte met het coronavirus en hierdoor een inhalator dient te gebruiken, een foto van deze inhalator,
- het ontvangstbewijs van 160 000 sjekel,
- zijn reactie op Facebook op een bericht van I. Al B. (...),
- verschillende mails met daarin drie videofragmenten van de schade aan het ouderlijk huis in Gaza
- één videofragment dat een barst in een muur toont en één videofragment waar het arrestatiebevel gefilmd wordt.

Doch weigerde het CGVS de alsnog aanvraag ten gronde.”

Over zijn geloofwaardigheid stelt verzoeker het volgende:

“- 5.2.3.1. Vooreerst

Het CGVS is van oordeel dat verzoeker omwille van verschillende redenen niet nog steeds geloofwaardig is.

Niettemin dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn uiterste best gedaan heeft om zijn relaas te onderbouwen met alle mogelijke documenten.

Ook tijdens het persoonlijk onderhoud werden gedetailleerde verklaringen afgelegd.

De plicht tot medewerking werd onbetwistbaar voldaan.

Verzoeker zou het voordeel van de twijfel moeten krijgen wanneer zijn verklaringen coherent en waarschijnlijk zijn en niet in strijd met algemeen gekende feiten. Het CGVS lijkt echter te vergeten dat de objectieve elementen dienen door te wegen om de geloofwaardigheid van het relaas te beoordelen.

Verzoeker moet het voordeel van de twijfel krijgen wanneer de verklaringen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten en de objectieve gegevens (Hataway en Foster, ‘The law of refugee status’, 2014).

Objectieve gegevens zijn onder meer:

- de algemene toestand in het land van herkomst ;
- het lot van familieleden ;
- het lot van andere personen in een gelijkaardige situatie.

Hiernavolgend overloopt de verzoeker de zogenaamde ongeloofwaardigheden.

- 5.2.3.2. Zogenaamde ongeloofwaardigheden

a. Aangaande de verklaring van HASHD.

Het CGVS stelt vast dat het gesolliciteerd karakter van het stuk zijn bewijswaarde ontnemt.

Niettemin heeft verzoeker zijn uiterste best gedaan om bijkomende documenten te verzamelen nadat hij eerder een negatieve beslissing mocht ontvangen.

Het CGVS kan zich er niet toe beperken te stellen dat vermits de bijkomende stukken en verklaringen van verzoeker betrekking hebben op het relaas dat reeds eerder niet geloofwaardig bevonden werd, bepaalde stukken geen ander licht kunnen werpen op de reeds in het raam van eerdere verzoeken gedane beoordeling, zonder dat een daadwerkelijk onderzoek wordt gevoerd naar de bijgebrachte documenten én er afdoende gemotiveerd wordt waarom de stukken niet als nieuwe elementen kunnen worden weerhouden die in aanmerking komen voor een inhoudelijk onderzoek van het verzoek tot internationale bescherming (RVV 18.01.2017).

Immers, het verzoek werd ontvankelijk verklaard.

Uw Zetel heeft bevestigd dat de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht in dergelijk geval wordt geschonden.

Daarenboven impliceert het gesolliciteerd karakter van een nieuw voorgelegd document niet dat het document alle bewijswaarde zonder meer kan worden weggenomen (RVV, 4.10.2012, RVV 17.09.2013, RVV 18.11.2013).

b. Wat betreft de oproepingsbrieven.

Verzoeker heeft zijn uiterste best gedaan om zijn relaas te staven en legt in de mate van het mogelijke documenten voor.

Verzoeker wenst erop te wijzen dat er nooit in detail wordt vermeld om welke specifieke reden een persoon wordt opgeroepen en dat dit wordt verduidelijkt eenmaal men zich gaat aanmelden.

Dat dit in België overigens effectief tegen het geval is wanneer men bijvoorbeeld voor een politieverhoor wordt opgeroepen. Er wordt enkel vermeld voor feiten dat al dan niet kunnen worden bestraft met een gevangenisstraf.

Het CGVS vraagt het onmogelijke.

c. M.b.t. het arrestatiebevel.

Het is duidelijk een origineel document dat werd gefilmd. Verzoeker heeft hier opnieuw zijn uiterste best gedaan bewijs te verzamelen. Omdat Mo. (...) verzoeker wilde helpen heeft hij inderdaad een groot risico genomen.

Alwaar het CGVS stelt dat het op de video "lijkt" alsof het document vanop een tafel wordt gefilmd en daarmee vaststelt dat dit een tegenstrijdigheid is met de verklaringen van verzoeker dient te worden benadrukt dat dit geenszins het geval is.

Immers, het is geenszins duidelijk te zien op de voorlegde video waarop het arrestatiebevel lag.

Alleszins, als het een tafel zou zijn dan zou de muur erachter van hetzelfde materiaal moeten gemaakt zijn het hetzelfde kleur hebben. Het kan evengoed een wastafel zijn of grond en muur van een toiletkotje. Verder verklaarde dat de video zou zijn genomen in juni 2020 terwijl het document gedateerd is van 5 augustus 2020. Het dient te worden benadrukt dat het amper een verschil van een grote maand betreft en dat dit derhalve geen afbreuk kan doen aan de geloofwaardigheid van verzoeker!

Daarenboven heeft de verzoeker duidelijk verklaard dat hij niet zeker was van de tijdsindicatie ;

"(...)"

(zie NPO p9, eigen onderlijning)

Hetzelfde kan gesteld worden m.b.t. de datum op het ontvangstbewijs.

d. Verder m.b.t. de gezondheidstoestand van de vader, de huiszoekingen e.d. ook aan alle voorgelegde stavingstukken hecht het CGVS geen belang en stelt ze vast dat dit de correlatie met de problemen van verzoeker niet aantoont en dat de huiszoeking in scene kan zijn gezet.

Het is duidelijk dat het CGVS enkel elementen à charge zoekt, hoewel verzoeker zijn uiterste best doet om bewijzen te verzamelen ter staving van zijn problemen.

M.b.t. het perfect kunnen in scène zetten van de huiszoeking wenst verzoeker erop te wijzen dat men in Gaza niet zo maar in politiekledij geraakt om een toneeltje ermee te spelen, wel integendeel. Verzoeker is ernstig gegriefd.

e. M.b.t. het paspoort.

In het kader van onderhavig verzoek heeft verzoeker zijn paspoort voorgelegd.

Zoals verzoeker reeds tijdens het persoonlijk onderhoud heeft uitgelegd had zijn vorige advocaat hem afgeraden om het paspoort voor te leggen en hij louter het advies van zijn raadsman heeft opgevolgd.

Er was dan ook geen enkele reden voor verzoeker om het paspoort niet neer te leggen aangezien zijn verklaringen overeenstemmen met de data en stempels in zijn paspoort.

Het CGVS stelt nu dat dit enkel iets zegt over zijn identiteit en nationaliteit maar geen ander licht werpt op zijn zaak.

Dit is onredelijk te noemen. Immers, de gegevens in het paspoort zouden nu net de geloofwaardigheid van verzoeker moeten bijtreden. Het bewijst immers dat hij de waarheid sprak over zijn datum van uitreis, over zijn visum naar Spanje enzovoort!

f. Verzoeker zou verder niet de banden van A. S. (...) aannemelijk maken aangezien hij weinig info kon geven over de broer van A. S. (...) wie een hoge functie bij Hamas zou bekleden.

Het CGVS stelt dat hij de naam niet kent en zijn positie niet kon vertellen.

Belangrijke details in de verklaringen van verzoeker worden hierbij echter niet vermeld.

Verzoeker k nt zijn naam wel maar kon er gewoonweg even niet opkomen tijdens het gehoor!

Daarnaast dateren de gebeurtenissen van na het vertrek van verzoeker en is dat de reden waarom verzoeker niet zoveel details kan geven, hij heeft het immers zelf niet meegemaakt ;

"(...)"

(zie p 5 NPO)

In dit opzicht is ook niet vreemd dat verzoeker niet bij zekerheid kan noemen hoeveel broers de persoon heeft waarmee zijn broers problemen kregen na het vertrek van verzoeker...

Idem voor wat betreft het zich informeren over andere personen die problemen zouden hebben met A. (...) en de firma El A. (...).

Het CGVS stelt hier maar vreemde vragen en trekt nog vreemdere conclusies.

g. M.b.t. tot cheques zou verzoeker niet aantonen dat hij op vandaag nog moet lijden onder het financieel dispuut met A. (...) en dat het ontoereikend saldo te wijten zou zijn aan de stukgelopen deal. Het CGVS komt tot dit besluit omdat verzoeker geen recentere cheque van na 30 januari 2021 heeft voorgelegd.

Verzoeker heeft inmiddels zijn uiterste best gedaan om bijkomende documenten te verzamelen, deze zullen bij aanvullende nota aan Uw Zetel worden overgemaakt van zodra beëdigd vertaald.

- 5.2.3.3. Voorgelegde documenten

Daarenboven heeft de verzoeker zijn best gedaan om zijn relaas te staven a.d.h.v. zoveel mogelijk documenten. Dit zou zijn geloofwaardigheid moeten bijtreden.

Verzoeker legde volgende documenten neer:

- een verklaring van HASHD i.v.m. zijn arrestatie van 2016 (d.d. 10/04/2016),
- twee oproepingsbrieven voor de vader en broer M. (...) (d.d. 19/05/2020),
- een arrestatiebevel (d.d. 05/08/2020),
- twee volmachten voor de broer M. (...),
- vier cheques op de naam van verzoeker die geweigerd werden door de bank wegens onvoldoende saldo,
- een USB-stick met drie videofragmenten betreffende de medische problematiek van verzoekers vader en één videofragment van een huiszoeking bij de ouders
- het origineel paspoort van verzoeker (d.d. 11/07/2020).
- verschillende medische documenten om aan te tonen dat verzoeker in België besmet geraakte met het coronavirus en hierdoor een inhalator dient te gebruiken, een foto van deze inhalator,
- het ontvangstbewijs van 160 000 sjekel,
- zijn reactie op Facebook op een bericht van I. Al B. (...),
- verschillende mails met daarin drie videofragmenten van de schade aan het ouderlijk huis in Gaza
- één videofragment dat een barst in een muur toont en één videofragment waar het arrestatiebevel gefilmd wordt.

Asielinstanties moeten grondig en nauwgezet de bewijswaarde van elk document onderzoeken (EHRM 2.10.20212, Singh/België), hetgeen in casu klaarblijkelijk niet het geval is.

Eerst dienen de bewijsstukken te worden beoordeeld. Het is ook pas in deze tweede fase dat de geloofwaardigheid beoordeeld zal worden (nadrukkelijk op individuele basis) en eventueel het voordeel van de twijfel zal spelen m.b.t. tot niet gestaafde elementen. Dit is standaardrechtspraak van Uw zetel. Zie hieromtrent onder meer: VIIIe Kamer: RvV nr. 232 975 van 21 februari 2020, RvV nr 232976 van 21februari 2020, RvV nr. 232 479 van 12 februari 2020, RvV nr. 224 916 van 13 augustus 2019, RvV 219 236 van 29 maart 2019, RvV nr. 203 076 van 26 april 2018, RvV nr. 202 765 van 20 april 2018, IVeKamer: RvV nr. 233 250 van 27 februari 2020, RvV nr. 233 249 van 27 februari 2020 RvV nr. 233 177 van 222.

Het CGVS meent dat het gros van de documenten geen bewijswaarde hebben.

Verzoeker wenst erop te wijzen dat een document niet alle bewijswaarde mag ontnemen als het een niet geloofwaardig relaas ondersteunt vermits in het andere geval elk document nutteloos is indien niet onderzocht wordt of de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas kan worden hersteld (RVV 29.01.01.2013 en RVV 18.05.2016).

Verzoeker heeft na de beslissing van het CGVS opnieuw zijn best gedaan om nog bijkomende stavingstukken te verkrijgen en zal deze na vertaling aan Uw Zetel bezorgen."

Vervolgens haalt verzoeker de motieven van de bestreden beslissing aan over de algemene situatie en de leefomstandigheden in de Gazastrook en wijst hij op het volgende:

"De situatie in de Gaza is precair en de levensomstandigheden zijn er penibel.

Door het oplaaiend geweld (zie verder) en de schade dat het geweld veroorzaakt meer de coronapandemie is de situatie enkel maar verslechterd.

Het dient te worden benadrukt dat voor Palestijnen die niet UNWRA-geregistreerd zijn in bijzonder benarde omstandigheden moeten leven. Zij hebben nooit op UNWRA steun kunnen rekenen.

De Europese Commissie stelde op 23.09.2021 het volgende omtrent Palestijnen uit Gaza onafhankelijk van een UNWRA registratie :

"(...)"

(zie stuk 2, eigen benadrukkingen)

Meer dan 80 procent van alle Gazanen zijn hulpbehoevend en hebben slechts een beperkte toegang tot elementaire levensmiddelen!

Het CGVS kan onmogelijk voorhouden dan enkel UNWRA-geregistreerde Gazanen getroffen worden door de humanitaire crisis en een tekort aan hulp.

Ook "citoyens" zijn afhankelijk van hulporganisaties andere dan UNWRA wie eveneens tekorten lijden door de covid19 pandemie en het hevige geweld. O.a. UN agentschappen, het internationale Comité, het Rode Kruis en niet gouvernementele organisaties ontfermen zich over UNWRA en niet UNWRA geregistreerde Gazanen.

Welnu, de verzoeker heeft weldegelijk gesteld dat ook zijn socio-economische situatie drastisch gewijzigd hierdoor.

De verzoeker gaf aan dat zijn ouderlijk huis onbewoonbaar is geworden. Hij legde video fragmenten neer van de staat van het huis.

Verzoeker gaf aan dat zijn familie de middelen niet heeft om de schade te herstellen.

Verzoeker verklaarde verder ook amper elektriciteit te hebben, enkel mensen die welvaart hebben kunnen een generator of zonnepanelen installeren hetgeen voor verzoekers familie geen optie is.

Ook de toegang tot drinkwater is beperkt.

(zie p5 NPO)

Verder verklaarde verzoeker dat heel de familie dient rond te komen met het pensioen van de vader wat amper, omgezet, 250 euro / maand bedraagt.

Zijn broer Mo. (...) is gedwongen gestopt met zijn studies omdat het financieel niet meer mogelijk was.

(zie p6 NPO)

Verder legde verzoeker ook de documenten voor waaruit blijkt dat hij schulden heeft dewelke hij op heden niet meer kan afbetalen.

De 'damage' in Gaza groter geworden n.a.v. het conflict van mei 2021 en lijdt de bevolking ook onder de Covid 19 pandemie. Het dient te worden benadrukt dat gezien de humanitaire crisis de situatie enkel maar kan zijn verergerd!

Zo verklaarde verzoeker dat zijn ouderlijk huis beschadigd werd tijdens de oorlog en dat de familie nu in een (quasi) onbewoonbaar huis dient te leven. Ze hebben de middelen niet om de nodige herstellingen uit te voeren.

Dat de verzoeker derhalve weldegelijk heeft aangetoond dat zijn levensomstandigheden in de Gazastrook precair zijn, en dat hij bij terugkeer in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in de elementaire levensbehoeften.

De verzoeker verklaarde ook niet voldoende steun te hebben en dat ook kennissen en familie niet altijd geld hadden om het gezin te helpen.

Het CGVS maakt een foutieve analyse alwaar zij stelt dat uit deze verklaringen niet kan worden afgeleid dat er ernstige problemen van socio-economische aard bestaan waardoor verzoeker een hoog risico loopt een onmenselijke en vernederende behandeling!

Verzoeker dient op deze grond een beschermingsstatuut te krijgen.

Verzoeker wenst bovendien te benadrukken dat hij een psychologische problematiek heeft. Hij wordt opgevolgd door psychologe M. G. (...). Verzoeker is psychologisch onstabiel is en hij bezit depressieve.

Verzoeker heeft bovendien ernstige slaapproblemen. Opvolging is noodzakelijk.

Verzoeker wenst dan ook naar een recent arrest van Uw Zetel te verwijzen AR 267 178 dd. 22.02.2022 waarin een niet-UWNRA geregistreerde Palestijn uit Gaza de subsidiaire bescherming werd toegekend onder artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Uw Zetel stelt:

(...)

(zie arrest AR 267 178 dd. 22.02.2022)

Dat de persoonlijke omstandigheden van verzoeker er tevens moet doen toe besluiten dat hij minstens de subsidiaire bescherming zou moeten worden toegekend:

- De huidige situatie in Gaza ;
- De levensomstandigheden van verzoeker en zijn familie zijn (op heden) uiterst precair ;
- De familie komt niet rond en kan amper in de basisbehoeftes voorzien ;
- Verzoeker heeft daarbovenop schulden;
- De familie leeft in een huis in erbarmelijke toestand ;
- Verzoeker heeft een psychologische problematiek;
- ...

Artikel 3 EVRM dreigt te worden geschonden indien verzoeker zou moeten terugkeren naar het land van herkomst."

Voorts betwist verzoeker de stelling die de adjunct-commissaris-generaal in de bestreden beslissing innam over de veiligheidssituatie in Gaza, daarbij vooreerst verwijzend naar de oorlogssituatie in Gaza in mei 2021, ter staving waarvan hij citeert uit het rapport "Gaza: Apparent War Crimes During May Fighting" van Human Rights Watch van 27 juli 2021. Onder verwijzing naar het rapport "Gaza: Israel's May Airstrikes on High-Rises" van Human Rights Watch van 23 augustus 2021 betoogt hij verder dat Israël oorlogsmisdaden pleegde in Gaza. Onder verwijzing naar het artikel "IDF strikes Gaza after violent border riots, airborne arson attack" van Israel Times van 29 augustus 2021 en het artikel "Palestine – Renewed hostilities in Gaza" uit ECHO van 24 augustus 2021 stelt hij dat de vijandelijkheden op een breekpunt staan en dat de preciaire situatie op heden voortduurt. Hij haalt ook de aankondiging van de commissaris van het United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East (hierna: UNRWA) van 5 oktober 2021 aan. Daarna stelt hij het volgende:

"De veiligheidssituatie is op heden nog steeds uitermate slecht en instabiel. De vraag is maar wanneer een volgende piek komt.

Dat de subsidiaire bescherming op grond van de algemene onveilige situatie in Gaza in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 dient te worden toegekend.

Dat verzoeker zijn ouderlijk huis werd beschadigd zich daar bevonden hebben kon hij weldegelijk het slachtoffer zijn geworden van ernstige schade.

Voor de toepassing van vermeld artikel is het überhaupt niet nodig dat zou worden aangetoond dat er een groot aantal burgerslachtoffers valt. Een klein risico is voldoende. De toestand wel moet bedreigend zijn voor de bevolking van het land cfr. RVV 23.10.2007, T.Vreemd 2008, 60.

Dat niet anders kan worden afgeleid uit bovenvermelde informatie.

Verzoeker wordt an sich niet persoonlijk geviséerd door de conflicterende partijen maar loopt weldegelijk een persoonlijk risico om ernstige schade op te lopen.

De subsidiaire beschermingsstatus dient minstens te worden toegekend."

Tot slot betoogt verzoeker als volgt over de mogelijkheid tot terugkeer:

"Vervolgens stelt het CGVS dat het geen probleem mag vormen voor verzoeker om terug te keren naar Gaza. Verder zet het CGVS uiteen dat de grens tussen Egypte en Gaza in beide richtingen is geopend, de zogenaamde Rafah crossing.

Op dit punt slaat het CGVS de bal volledig verkeerd.

Uw Zetel heeft zeer recent nog het belang van de toegankelijkheid van de grensovergang via Rafah bij de beoordeling van de verzoeken om internationale bescherming van Palestijnen uit Gaza benadrukt (RVV 16 januari 2019, en RVV 07.02.2019).

De fundamenteel gewijzigde toestand aan de grensovergang vergt een diepgaand onderzoek. De evolutie aan de grens moet nauwgezet worden opgevolgd.

In deze zaken oordeelde Uw Zetel dat het GCVS geen rekening gehouden met recente informatie die erop wees dat de grens opnieuw gesloten zou zijn, aldus beval Uw Zetel bijkomend onderzoek.

Alwaar het CGVS dus louter stelt ; 'informatie over de openingsdagen van de grenspost is beschikbaar in de media en circuleert op sociale netwerken' dient te worden vastgesteld dat een dergelijke redenering niet kan voldoen aan hogervermelde rechtspraak die wijst op de noodzakelijkheid van vergaand en nauwgezet onderzoek omtrent de actuele toestand aan de grensovergang.

Uw zetel benadrukt dat het al dan niet open zijn en de toegankelijkheid van de grensovergang in Rafah een uitermate wezenlijk element uitmaakt in de beoordeling van het toekennen van internationale bescherming aan Gazanen.

Dit element werd in deze arresten betrokken bij de beoordeling van het reële risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) Vw. Het betrof ter zake dan ook niet UNWRA geregistreerde Palestijnen wiens verzoek in eerste instantie werd beoordeeld op grond van artikel 84/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS slechts een analyse heeft gemaakt over de opening van de grensovergang tot 1 juli 2020 hetgeen klaarblijkelijk onvoldoende is in het licht van het bovenstaande.

Uit de meest recente informatie blijkt ten ander dat er zich momenteel effectieve praktische problemen voordoen aan de grens zodat het voor verzoeker momenteel niet mogelijk is om de grens via de "veilige" route van Rafah crossing voorbij te steken teneinde terug te keren naar Gaza, zie ;

"(...)"

(zie http://www.news.cn/english/2021-08/23/c_1310143858.htm)

En;

"(...)"

(zie het stuk 9)

De opening is dusdanig strikt gelimiteerd in tijd en een doorlating is afhankelijk van elk individueel geval!

Het is geenszins zeker dat verzoeker effectief op een veilige manier zou kunnen worden terugkeren.

Besluitend kan worden gesteld dat het CGVS geen actuele informatie over de grensovergang bij haar beslissing heeft betrokken hetgeen tot gevolg heeft dat zij op dit punt geen zorgvuldig onderzoek heeft verricht."

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- een rapport van de Europese Commissie van 23 september 2021 (stuk 2);
- het rapport "Gaza: Apparent War Crimes During May Fighting" van Human Rights Watch van 27 juli 2021 (stuk 3);
- het rapport "Gaza: Israel's May Airstrikes on High-Rises" van Human Rights Watch van 23 augustus 2021 (stuk 4);
- het artikel "IDF strikes Gaza after violent border riots, airborne arson attack" van Israel Times van 29 augustus 2021 (stuk 5);

- het artikel "*Palestine – Renewed hostilities in Gaza*" uit ECHO van 24 augustus 2021 (stuk 6);
- een aankondiging van de UNRWA-commissaris van 5 oktober 2021 (stuk 7);
- het artikel "*Rafah border crossing between Egypt, Gaza remains open on Wednesday*" van Egypt Today van 1 september 2021 (stuk 8).

2.2.2. Bij een op 3 mei 2022 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een document in verband met de achterstallige betalingen van elektriciteit, met vertaling (stuk 10), een document in verband met de ontvangst van steun aan zijn familie, met vertaling (stuk 11), een document van de bank in verband met de gebruikte ongedekte cheques, met vertaling (stuk 12), en een verkoopovereenkomst van 13 juli 1979, met vertaling (stuk 13).

2.2.3. Op 6 mei 2022 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer samen met het artikel "*Opened for 6 consecutive months: Rafah Border continues to receive humanitarian cases, aid*" van Egypt Today van 16 november 2021. In deze aanvullende nota wordt tevens gerefereerd aan de COI Focus "*Palestine. Territoire Palestinien – Gaza. Situation sécuritaire*" van 14 februari 2022.

2.2.4. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met een psychologisch rapport van 3 maart 2022 (stuk 14) neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "*afdoende*" wijze. Het begrip "*afdoende*" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) hij niet aannemelijk heeft gemaakt een gegronde vrees voor vervolging te hebben nu (i) hij opnieuw verwijst naar de elementen waarop hij zich in het kader van zijn eerste verzoek baseerde, met name zijn vrees voor Hamas of Al Qassam, en het CGVS zijn eerste verzoek heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan zijn beweerde vervolgingsfeiten in Gaza gedurende de jaren voor zijn vertrek, noch aan de door hem voorgestelde wijze van vertrek, (ii) hij in het kader van onderhavig verzoek geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van het CGVS en de Raad met betrekking tot de asielmotieven die hij in het kader van zijn eerste verzoek uiteenzette, waarbij wordt vastgesteld de door hem neergelegde documenten in het kader van zijn tweede verzoek, maar die betrekking hebben op de elementen waarop hij zich in het kader van zijn eerste verzoek baseerde, geen nieuw licht kunnen laten schijnen op de beoordeling ervan door het CGVS in het kader van zijn vorig verzoek, (iii) uit de verklaringen van zijn eerste verzoek en uit de door hem neergelegde stukken blijkt dat hij nooit geregistreerd is bij UNRWA en dat hij nooit beroep heeft gedaan op de bijstand van UNRWA, zodat zijn verzoek om internationale bescherming moet worden onderzocht in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, (iv) hij niet heeft aangetoond omwille van A. vervolging te moeten vrezen met de handelaars die cheques op zijn naam in handen zouden hebben gekregen, waarbij wordt overwogen dat (1) hij incoherent is wat betreft de start van de problemen tussen A. S. en zijn broers M. en I. na een stukgelopen deal om kolen te verhandelen, dat (2) hij er niet in slaagt de door hem beweerde banden tussen A. S. en Hamas aannemelijk te maken, dat (3) de advocaat van zijn broer naar het openbaar ministerie is gestapt, maar dat ze nog wachten op een resultaat, waardoor geenszins blijkt dat de zaak niet opgevolgd wordt of tegengehouden zou worden door Hamas, dat (4) hij de pogingen van de *mokhtars* om te bemiddelen of de klacht bij het openbaar ministerie op geen enkele manier tracht aan te tonen, dat

(5) hij met de door hem neergelegde cheques niet aantoont dat hij tot op de dag van vandaag zou moeten lijden onder het financieel dispuut met A., noch dat zijn ontoereikend saldo te wijten zou zijn aan een stukgelopen deal, noch dat hij als gevolg van zijn ontoereikend saldo een vrees voor vervolging zou hebben bij terugkeer, dat (6) zijn vrees dat de ontvangers van deze cheques naar de politie zouden gaan stappen en hun rechten zouden opeisen een louter hypothetische vrees is, gestoeld op feiten die van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn die geen verband houden met één van de criteria bepaald in het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), dat (7) het frappant is dat hij slechts één persoon volledig bij naam kan benoemen, dat (8) zijn voorstelling van het betalingssysteem de nodige vraagtekens oproept en dat (9) de vaststelling dat hij niet op de hoogte is of zijn broer niet geïnformeerd heeft naar andere slachtoffers getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie, en (v) uit niets blijkt dat hij bij terugkeer naar Gaza een vrees zou moeten koesteren omwille van de commentaar die hij had gepost op een Facebookbericht, waarbij wordt overwogen dat (1) zijn familie eenmaal werd benaderd met de mededeling dat hij moest zwijgen en er nadien geen problemen meer zijn geweest, dat (2) hij dit eerder lijkt te hebben gedaan uit opportunistisch oogpunt in het kader van zijn asielprocedure, dat (3) niets erop wijst dat zijn familie omwille van deze commentaar vervolgd zou zijn geweest en dat (4) hij niet de enige persoon was die negatieve commentaar heeft geuit, omdat (B) nergens uit zijn verklaringen kan afgeleid worden dat er in zijn hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat hij zijn land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten en hij geen concrete elementen aanbracht waaruit zou blijken dat de algemene situatie in de Gazastrook van dien aard is dat hij, in geval van terugkeer naar de Gazastrook, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt, zodat niet kan worden aangenomen dat hij bij terugkeer naar de Gazastrook in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen, omdat (C) er in de Gazastrook actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld en omdat (D) de vraag of het op dit ogenblik mogelijk is terug te keren naar de Gazastrook niet relevant is voor de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming, bovendien uit de beschikbare informatie blijkt dat het op dit ogenblik mogelijk is om naar de Gazastrook terug te keren, en hij niet heeft aangetoond dat er omwille van de omstandigheden bij een terugkeer via de grenspost te Rafah in zijn hoofde een vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bestaat. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker herhaalt in zijn tweede verzoek om internationale bescherming de Gazastrook te hebben verlaten omwille van problemen die hij zou hebben gekend met Hamas of Al Qassam, die hem nog steeds zouden zoeken en zijn familie zouden viseren. Hij voegt hieraan toe dat hij een commentaar heeft gezet op de Facebookpagina van de woordvoerder van het ministerie van Binnenlandse Zaken van Hamas en dat daarop iemand zijn broer had bedreigd. Daarnaast verklaart verzoeker dat een handelaar die met zijn broers samenwerkt geld van de familie heeft gestolen en dat zijn broers aan handelaars ongedekte cheques hebben uitgegeven waarop zijn naam en handtekening staat, zodat hij het risico loopt dat deze

handelaars hun rechten zullen opeisen en dat hij gearresteerd zal worden bij terugkeer. Ten slotte haalt verzoeker aan dat mensen hier erkend worden “op basis van UNRWA” en dat hij niets kreeg van UNRWA.

Wat betreft de verklaringen van verzoeker dat Hamas of Al Qassam hem nog steeds zouden zoeken en zijn familie zouden viseren, stelt de adjunct-commissaris-generaal op goede gronden vast dat verzoeker opnieuw verwijst naar de elementen waar hij zich in het kader van zijn eerste verzoek op baseerde en benadrukt hij terecht dat het CGVS zijn eerste verzoek heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan zijn beweerde vervolgingsfeiten in Gaza gedurende de jaren voor zijn vertrek, noch aan de door hem voorgestelde wijze van vertrek, en dat de Raad deze beslissing en beoordeling bevestigde in zijn arrest nr. 250 753 van 10 maart 2021, zodat deze beoordeling vaststaat, behoudens voor zover er, wat hem betreft, vastgesteld kan worden dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Te dezen is de Raad, in navolging van de adjunct-commissaris-generaal in de bestreden beslissing, van oordeel dat verzoeker in het kader van onderhavig verzoek geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van het CGVS en de Raad met betrekking tot de asielmotieven die hij in het kader van zijn eerste verzoek uiteenzette. De adjunct-commissaris-generaal stelt op goede gronden dat de door verzoeker in het kader van zijn tweede verzoek neergelegde documenten die betrekking hebben op de elementen waar hij zich in het kader van zijn eerste verzoek op baseerde geen nieuw licht kunnen laten schijnen op de beoordeling ervan door het CGVS in het kader van zijn vorig verzoek en licht dit in de bestreden beslissing als volgt toe:

“De verklaring van HASHD, de internationale commissie ter ondersteuning van het Palestijnse volk, heeft betrekking op uw arrestatie van 16 maart 2016 (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 25/10/2021, CGVS, p. 6; verklaring volgend verzoek, vraag 18). Het document is echter afgegeven op 10 april 2016, en heeft u nooit eerder neergelegd. U hiermee geconfronteerd, stelt u dat uw familie dit document bij toeval heeft gevonden (CGVS, p. 6). Dit kan echter niet worden gevolgd, daar reeds in het eerste persoonlijk onderhoud bleek dat u nog dagelijks contacten onderhield met uw familie en u hiernaar al eerder kon hebben gevraagd indien u van het bestaan van dit document afwist (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 09/03/2020, CGVS 1e VIB, p. 5). Vreemd is ook dat u tijdens uw eerste onderhoud met geen woord repte over het beroep dat uw familie zou hebben gedaan op deze organisatie. Bovendien is dit document gebaseerd op een getuigenverklaring van uw vader en duidelijk opgemaakt om te dienen als bewijsstuk voor uw verzoek om internationale bescherming. Het gesolliciteerd karakter ontnemt het stuk zijn objectieve bewijswaarde. Tot slot betreft het ook een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan.

Wat betreft de oproepingsbrieven van uw vader en uw broer M. (...), dient te worden opgemerkt dat daar waar u stelt dat ze beiden omwille van u of uw zaak werden opgeroepen, dit nergens blijkt op basis van de neergelegde oproepingsbrieven (CGVS, p. 7; verklaring volgend verzoek, vraag 18). Er staat immers louter dat uw vader of uw broer voor een belangrijke zaak worden opgeroepen, zonder dit verder te concretiseren, waardoor hieruit allerm minst blijkt dat ze omwille van uw problemen zouden zijn opgeroepen. Ook hier betreft het bovendien louter kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan.

Wat betreft het arrestatiebevel, eveneens een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan, dat u ontvangen heeft via Mo. A. Q. (...), die bij de postafdeling van Hamas werkt, dient vooreerst te worden opgemerkt dat Mo. (...) een enorm risico neemt om een foto en een video van dit document te nemen, gelet op uw verklaringen dat dit niet toegelaten is (CGVS, p. 9; verklaring volgend verzoek, vraag 18). Dat Mo. (...) dergelijk risico zou nemen om tijdens het uitvoeren van zijn job de brief zowel te gaan filmen als er een foto van te nemen, kan niet worden aangenomen in de door u geschetste context. Bovendien kunnen de nodige vragen worden gesteld bij het filmfragment, daar er geen context te zien is en er enkel ingezoomd wordt op het document (...). Dat Mo. (...) vooreerst het risico zou nemen om het document te filmen en te fotograferen, en het vervolgens ook zou meenemen naar het toilet is een enorm risico gelet op de Gizaanse context. Er kan dan ook niet worden gevolgd dat Mo. (...) dergelijk risico zou nemen om het document te bekomen. Tot slot stelt u dat Mo. (...) het document in mei of juni 2020 zou hebben gezien, terwijl het document gedateerd is op 5 augustus 2020 (CGVS, p. 9). De incoherentie tussen uw verklaringen en dit document nopen er toe te besluiten dat er geen geloof of bewijswaarde aan dit document kan worden toegekend.

De gezondheidstoestand van uw vader, dat u wilt aantonen via verschillende video's, wordt niet betwist. Doch dit toont niet aan dat uw vader gezondheidsproblemen heeft omwille van u, daar er geen geloof kon worden gehecht aan de door u geschetste vervolgingsfeiten. Verder kan aan het videofragment van een huiszoeking in uw ouderlijk huis alleen maar bewijswaarde worden toegekend indien het geloofwaardige

verklaringen betreffen, hetgeen bij u niet het geval is. Bovendien kan dit perfect in scène worden gezet waardoor geen bewijswaarde aan de inhoud van het fragment kan worden gegeven.

Het feit dat u uw paspoort nu alsnog neerlegt (CGVS, p. 11; verklaring volgend verzoek, vraag 18), laat niet na te constateren dat u, zoals aangemerkt in uw eerste verzoek, nagelaten heeft te voldoen aan uw medewerkingsplicht. Dat u alsnog uw paspoort neerlegt, verandert niets aan de vele vaststellingen van het CGVS, die werden bevestigd door de RvV, die de ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven benadrukten. Bovendien dient opnieuw opgemerkt te worden dat u nalaat het nodige bewijs aan te leveren die uw verklaringen op aanraden van uw advocaat het paspoort diende te vernietigen en aldus te hebben gelogen over uw paspoort, te staven (verklaring volgend verzoek, vraag 18). De vaststelling dat u alsnog uw paspoort neerlegt, dat enkel iets zegt over uw identiteit en uw nationaliteit, brengt dan ook geen ander licht op bovenstaande analyse.”

Verzoeker slaagt er niet in deze pertinente vaststellingen en overwegingen, die steun vinden in het administratief dossier, *in concreto* te weerleggen of te ontkrachten.

Waar verzoeker wat betreft de verklaring van HASHD stelt dat hij zijn uiterste best heeft gedaan om bijkomende documenten te verzamelen nadat hij eerder een negatieve beslissing mocht ontvangen, biedt hij nog steeds geen verklaring voor de vaststelling dat hij dit document, dat werd afgegeven op 10 april 2016, niet eerder heeft afgelegd. Waar verzoeker verwijst naar een arrest van 18 januari 2017 van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont de verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer nu *in casu* uit het voorgaande blijkt dat wel degelijk een onderzoek ten gronde is gebeurd naar de door hem bijgebrachte documenten en daarover wordt gemotiveerd. Waar verzoeker erop wijst dat het gesolliciteerd karakter van een nieuw voorgelegd document niet impliceert dat het document alle bewijswaarde zonder meer kan worden weggenomen, gaat hij eraan voorbij dat in de bestreden beslissing niet louter wordt gewezen op het gesolliciteerd karakter van de verklaring van HASHD, doch ook op zijn nalatigheid om dit document eerder voor te leggen en op het gegeven dat het een fotokopie betreft waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. De voorgaande motieven moeten worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen.

Waar verzoeker er wat betreft de oproepingsbrieven van zijn vader en broer M. op wijst “*dat er nooit in detail wordt vermeld om welke specifieke reden een persoon wordt opgeroepen en dat dit wordt verduidelijkt eenmaal men zich gaat aanmelden*” en dat dit in België ook het geval is wanneer men voor een politieverhoor wordt opgeroepen, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hoe dan ook doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat uit deze oproepingsbrieven niet kan worden afgeleid dat zijn vader en broer werden opgeroepen omwille van verzoeker of zijn zaak. Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoeker niet betwist dat het ook hier fotokopieën betreft waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan.

Door wat betreft het arrestatiebevel te laten gelden dat Mo. een groot risico heeft genomen omdat hij hem wilde helpen, weerlegt noch ontkracht verzoeker dat het in de door hem geschetste context weinig aannemelijk is dat Mo. het enorme risico zou nemen om tijdens het uitvoeren van zijn job bij de postafdeling van Hamas een foto en een video van dit document te nemen. Door aan te voeren dat er geen tegenstrijdigheid is tussen de video en zijn verklaringen nu in de video niet duidelijk te zien is waarop het arrestatiebevel lag, reikt verzoeker nog steeds geen verklaring aan voor het risico dat Mo. had genomen door het document mee te nemen naar het toilet om er daar een foto van te nemen. Waar verzoeker wat betreft de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij stelde dat Mo. het document in mei of juni 2020 zou hebben gezien, terwijl het document gedateerd is op 5 augustus 2020 nog benadrukt dat het amper een verschil van een grote maand betreft, beperkt hij zich tot het minimaliseren van de argumenten van de bestreden beslissing, zonder evenwel deze incoherentie, die steun vindt in het administratief dossier, te ontkrachten of te verklaren. Dat verzoeker verklaard had dat hij niet zeker was van de tijdsindicatie, doet hieraan geen afbreuk nu hij duidelijk verklaarde dat het ongeveer in mei of juni 2020 was (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9).

Door wat betreft de video's die hij neerlegde om de gezondheidstoestand van zijn vader en een huiszoeking in zijn ouderlijk huis aan te tonen te betogen dat het duidelijk is dat het CGVS enkel elementen *à charge* zoekt, hoewel hij zijn uiterste best doet om bewijzen te verzamelen ter staving van zijn

problemen, weerlegt noch ontkracht verzoeker de gedane vaststellingen en overwegingen in de bestreden beslissing hierover. Waar hij er nog op wijst *“dat men in Gaza niet zo maar in politiekledij geraakt om een toneeltje ermee te spelen, wel integendeel”*, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hij maakt hiermee niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is gesteund op onjuiste feitelijke gegevens of op onredelijke wijze is genomen.

Verzoeker beperkt zich wat betreft zijn paspoort tot een herhaling van zijn verklaringen op het CGVS, namelijk dat zijn vorige advocaat hem afgeraden had om het paspoort voor te leggen en dat hij louter het advies van zijn raadsman heeft opgevolgd, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissing daarover, met name dat hij nalaat het nodige bewijs aan te leveren dat zijn verklaringen op aanraden van zijn advocaat het paspoort te hebben vernietigd en aldus te hebben gelogen over zijn paspoort bevestigt, te ontkrachten of te weerleggen of aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen. Dat dit paspoort zou bewijzen dat hij de waarheid sprak over zijn datum van uitreis en over zijn visum naar Spanje, doet geen afbreuk aan de vaststellingen in de bestreden beslissing dat hij in zijn eerste verzoek om internationale bescherming heeft nagelaten te voldoen aan zijn medewerkingsplicht en dat dit niets verandert aan de vele vaststellingen van het CGVS, die werden bevestigd door de Raad, die de ongeloofwaardigheid van zijn asielmotieven benadrukten.

Gelet op het voorgaande, is ook de Raad van oordeel dat verzoeker in het kader van onderhavig verzoek geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van het CGVS en de Raad met betrekking tot de asielmotieven die verzoeker in het kader van zijn eerste verzoek uiteenzette en dat verzoeker aldus niet aannemelijk maakt dat hij en zijn familie (nog steeds) door Hamas of Al Qassam worden gevisieerd.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoeker de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

“Betreffende uw verklaring dat verzoekers die bescherming krijgen van het UNRWA erkend worden (verklaring volgend verzoek, vraag 20), dient te worden opgemerkt dat elk verzoek om internationale bescherming op basis van zijn eigen merites rekening houdend met de individuele omstandigheden van de verzoeker moet beoordeeld worden.

Artikel 1D van de Vluchtelingenconventie, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst, bepaalt dat personen die de bijstand of bescherming genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties, zoals het UNRWA, uitgesloten dienen te worden van de vluchtelingenstatus. Uit de verklaringen van uw eerste verzoek en uit de door u neergelegde stukken blijkt dat u nooit geregistreerd bent bij het UNRWA en dat u nooit beroep heeft gedaan op de bijstand van het UNRWA. Bijgevolg moet uw verzoek om internationale bescherming onderzocht worden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Verder volgt de Raad de adjunct-commissaris-generaal waar deze in de bestreden beslissing vaststelt dat de nieuwe verklaringen die verzoeker aflegde evenmin geloofwaardig zijn.

Wat betreft verzoekers verklaringen over de problemen die hij vreest met handelaars die ongedekte cheques van hem zouden hebben ontvangen, wordt in de bestreden beslissing terecht als volgt gesteld: *“Zo kan worden aangestipt dat u incoherent bent wat betreft de start van de problemen tussen A. S. (...) en uw broers M. (...) en I. (...) na een stukgelopen deal om kolen te verhandelen, waardoor de nodige vragen kunnen worden gesteld bij uw ingeroepen vrees omwille van de oplichting die uw broers ondergingen. U verklaart dat de problemen met A. S. (...) zich afspeelden op het einde van 2020 of aan het begin van 2021 (CGVS, p. 5). U meer concreet gevraagd wanneer de deal tussen uw broers en A. (...) is afgesloten, stelt u het niet precies te weten maar vermoedt u dat het december 2020 of januari 2021 moet zijn geweest (CGVS, p. 13). U vervolgens gevraagd naar het tijdstip waarbij de containers in beslag werden genomen, stelt u dat het om dezelfde periode moet gaan, met name december 2020 of januari 2021 (CGVS, p. 13). Het ontvangstbewijs dat u neerlegt, is echter gedateerd op 9 augustus 2020, hetgeen niet overstemt met uw verklaringen als zouden de problemen tussen uw broers en A. (...) eind 2020, begin 2021 hebben plaatsgevonden. Deze incoherentie zet de geloofwaardigheid van de problemen tussen A. (...) en uw broers op de helling, waardoor de nodige vragen kunnen worden gesteld bij uw vermeende vrees.*

Betreffende dit door u beweerde ontvangstbewijs (CGVS, p. 13) dient eveneens te worden aangestipt dat dit document een bewijs van een uitgestelde betaling blijkt te zijn, waarbij A. S. (...) zich ertoe verbindt om de 160 000 sjekel aan uw broer M. (...) terug te betalen. U benadrukt dat dergelijk bewijs voldoende is om

A. (...) te kunnen arresteren of het bedrag te doen terugbetalen indien hij geen steun zou hebben in de regering (CGVS, p. 15). Frappant is dan ook dat u er niet in slaagt de door u beweerde banden tussen A. S. (...) en Hamas aannemelijk te maken. Zo stelt u dat de broer van A. S. (...) een grote verantwoordelijke is bij Hamas, maar u kan zijn broer niet bij naam noemen, noch weet u welke positie hij concreet bekleedde bij Hamas. U komt niet verder dan te stellen dat de broer van A. (...) een grote verantwoordelijke was in het Noorden (CGVS, p. 5). Later verklaart u dat A. (...) meerdere broers moet hebben gehad. U kan echter geen enkele broer bij naam noemen. U gevraagd hoeveel broers hij dan zou hebben gehad, stelt u het niet te weten. U vermoedt dat hij twee broers heeft, maar u voegt er aan toe dit niet zeker te weten (CGVS, p. 14). Daar waar u verwijst naar steun binnen Hamas, en u vervolgens gevraagd wordt of A. (...) naast zijn broer andere connecties had binnen Hamas, stelt u het niet te weten, noch of er andere familieleden van A. (...) betrokken waren bij Hamas (CGVS, p. 15). Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat u de connecties van A. S. (...) met Hamas niet aannemelijk gemaakt heeft. Verwacht mag worden dat u zich hierover toch zou hebben geïnformeerd, ten einde de dreiging en de eventuele oplossingen in te schatten.

Daar u de connecties van A. (...) met Hamas niet aannemelijk gemaakt heeft, kan er bovendien ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat het zinloos is om iets te vragen aan het politiekantoor van Jabalia waarom ze de zaak links laten liggen omwille van de broer van A. (...) (CGVS, p. 15). Bovendien kan nog worden aangestipt dat de advocaat van uw broer naar het openbaar ministerie is gestapt, maar dat ze nog wachten op een resultaat, waardoor geenszins blijkt dat de zaak niet opgevolgd wordt of tegengehouden zou worden door Hamas (CGVS, p. 15). Dat er niet meteen een antwoord is gekomen op jullie klacht of vraag, betekent immers niet dat Hamas dit trachtte te verhinderen. Dit is dan ook een blote bewering die u op geen enkele manier hard kan maken. Op basis van bovenstaande vaststellingen kan worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat Hamas of de politie van Jabalia het proces tot terugbetaling door A. (...) tracht tegen te houden. Tot slot kan hieraan nog worden toegevoegd dat u de pogingen van de mokhtars om te bemiddelen of de klacht bij het openbaar ministerie op geen enkele manier tracht aan te tonen. U legt immers geen enkel begin van bewijs neer om deze pogingen aan te tonen.

Wat betreft de door u neergelegde cheques om aan te tonen dat de deal tussen A. (...) en uw broer M. (...) is misgelopen, dient te worden opgemerkt dat deze vier cheques dateren van de periode tussen 30 augustus 2020 en 30 januari 2021. Op deze cheques is daadwerkelijk te zien dat deze door de bank geweigerd werden omdat er onvoldoende saldo op uw rekening stond. U legt echter geen recentere cheque van na 30 januari 2021 neer, waardoor u niet heeft aangetoond dat u tot op de dag van vandaag zou moeten lijden onder het financieel dispuut met A. (...) noch dat uw ontoereikend saldo te wijten zou zijn aan een stukgelopen deal, noch dat u als gevolg van uw ontoereikend saldo een vrees voor vervolging zou hebben bij terugkeer.

Daar waar u stelt schrik te hebben dat de ontvangers van deze cheques naar de politie zouden gaan stappen en hun rechten zouden opeisen, dient te worden opgemerkt dat dit een louter hypothetische vrees is gestoeld op feiten die van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard zijn die geen verband houden met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Bovendien is het frappant dat u slechts één persoon volledig bij naam kan benoemen (verklaring volgend verzoek, vraag 18; CGVS, p. 18). Van een andere persoon kan u slechts enkel de familienaam weergeven (CGVS, p. 18). De door u opgesomde namen zijn bovendien nergens terug te vinden op de door u neergelegde cheques. Bovendien zijn deze door u geschetste feiten dat de cheque van handelaar tot handelaar gaat, en het pas de laatste handelaar is die de cheque vervolgens gaat innen (CGVS, p. 18), geen vergoelijking voor uw gebrekkige kennis over wie u dan in de toekomst zou dienen te vrezen, daar kan worden verwacht, indien er daadwerkelijk een klacht werd ingediend tegen u, u weet van wie deze klacht afkomstig is. Verwacht kan worden dat u zich hierover informeert, indien u een vrees koestert hieromtrent. Uw voorstelling van het betalingssysteem roept bovendien de nodige vraagtekens op. Zo is het merkwaardig dat ongedekte cheques als betalingsbewijs van handelaar naar handelaar overgaan tot iemand deze ooit eens zou gaan innen. Op die manier ontstaat een parallel betalingssysteem waarvan niemand na een tijd zeker is dat die de waarde van de cheque effectief kan innen. Dat er ongeregelheden ontstaan bij betalingen lijkt dan ook vanzelfsprekend.

Verder heeft u zich amper geïnformeerd of andere personen ook nog zouden getroffen zijn geweest door het financieel probleem tussen A. S. (...) en de firma El A. (...). U weet immers niet of er nog andere personen ook geleden hebben onder hun dispuut (CGVS, p. 13). U vervolgens gevraagd of uw broer zich ooit geïnformeerd heeft of A. (...) anderen ook opgelicht heeft, stelt u dat uw broer het eerste slachtoffer is geweest, omdat A. (...) vroeger altijd correct gewerkt heeft. U bent echter niet op de hoogte of er nadien nog andere slachtoffers gevallen zijn (CGVS, p. 16). Een dergelijk gebrek aan interesse is bijgevolg niet ernstig. Er kan immers redelijkerwijze van u worden verwacht dat u pogingen onderneemt om zich te

informereren omtrent de evolutie van de problemen van uw broers, daar u deze aanhaalt in het kader van uw volgend verzoek. Dat u niet op de hoogte bent of uw broer niet geïnformeerd heeft naar andere slachtoffers, getuigt van een gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging.

De twee volmachten om aan te tonen dat uw broer M. (...) toegang heeft tot uw rekeningen, worden an sich niet betwist. (CGVS, p. 9; verklaring volgend verzoek, vraag 18). Doch dat uw broer hierdoor problemen heeft gekend, wordt hiermee niet aangetoond.

Bovenstaande bemerkingen nopen ertoe te besluiten dat u niet heeft aangetoond omwille van A. (...) vervolging te moeten vrezen met de handelaars die cheques op uw naam in handen zouden hebben gekregen. Bovendien legt u geen enkel begin van bewijs neer om eventuele problemen met deze handelaars te staven.”

Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging, het stellen dat hij zijn best gedaan heeft om zijn relaas te staven aan de hand van zoveel mogelijk documenten die zijn geloofwaardigheid zouden moeten bijtreden en het aanvoeren dat het CGVS vreemde vragen stelt en nog vreemdere conclusies trekt, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Inzake de vaststelling in de bestreden beslissing dat zijn verklaringen over de aanvang van de problemen tussen A. S. en zijn broers M. en I. niet coherent zijn met het door hem neergelegde ontvangstbewijs, beperkt verzoeker zich tot het minimaliseren van de argumenten van de bestreden beslissing, zonder evenwel deze incoherentie, die steun vindt in het administratief dossier, te ontkrachten of te verklaren.

Waar verzoeker voorhoudt de naam van de broer van A. S. wel te kennen, maar dat hij er tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS niet kon opkomen, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die niet overeenstemming is met zijn antwoord op de vraag of hij van de broer van A. S. die een grote verantwoordelijke is van Hamas de naam kent, met name “Nee. Hij is bekend bij Hamas, maar zijn naam komt niet bij me op, maar hij is ook rijk en invloedrijk bij Hamas” (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Uit dit antwoord blijkt dat verzoeker de naam van de broer van A. S. niet kende. Voorts verklaarde verzoeker verder niets over deze man te weten en dat hij de informatie had “geïnd” na het vertrek van zijn broers (*ibid.*, p. 5). Door voorts nog te betogen dat de gebeurtenissen dateren van na zijn vertrek en dat hij daarom niet zoveel details kan geven, beperkt verzoeker zich tot het vergoelijken van zijn gebrekkige kennis, zonder de concrete vaststellingen daarover in de bestreden beslissing, waarin bovendien terecht wordt overwogen dat van hem verwacht mag worden dat hij zich hierover toch zou hebben geïnformeerd om de dreiging en de eventuele oplossingen in te schatten, te weerleggen of te ontkrachten.

Waar verzoeker er in zijn verzoekschrift op wijst dat hij inmiddels zijn uiterste best heeft gedaan om bijkomende documenten te verzamelen en bij zijn op 3 mei 2022 neergelegde aanvullende nota een document van de bank, met vertaling, voegt in verband met de gebruikte ongedekte cheques (aanvullende nota verzoeker, stuk 12), wijst de Raad erop dat het hier een fotokopie betreft en dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën slechts een relatieve bewijswaarde kan worden verleend (*cf.* RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Wat er ook van zij, hiermee weerlegt verzoeker hoe dan ook de overweging in de bestreden beslissing dat zijn vrees dat de ontvangers van deze cheques naar de politie zouden gaan en hun rechten zouden opeisen een louter hypothetische vrees is, gestoeld op feiten die van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn die geen verband houden met één van de criteria bepaald in het Verdrag van Genève niet.

Het betoog van verzoeker is bijgevolg niet dienstig om de hierboven aangehaalde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de door hem aangehaalde nieuwe elementen en verklaringen, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Wat betreft verzoekers vrees als gevolg van zijn commentaar op een Facebookbericht van de woordvoerder van het ministerie van Binnenlandse Zaken van Hamas, wordt in de bestreden beslissing ten slotte nog als volgt gesteld:

“Tot slot haalt u aan dat uw familie problemen kreeg, nadat u commentaar had gegeven op een Facebookbericht van I. Al B. (...), de woordvoerder van het ministerie van Binnenlandse Zaken. Uw familie werd toen eenmaal benaderd met de mededeling dat u moest zwijgen (CGVS, p. 18). Nadien zijn er geen problemen meer geweest omdat u die post verwijderd heb, en omdat u geen problemen wou voor uw familie (CGVS, p. 18). Opmerkelijk is dat u voorheen nooit dergelijke commentaar op Facebook hebt geschreven omdat u contact wou vermijden (CGVS, p. 18). De vraag is dan ook waarom u in maart of april 2021 het risico neemt om dergelijke commentaar op Facebook te schrijven, gelet op uw verklaringen dat u problemen voor uw familie wou vermijden (CGVS, p. 17, p. 18). Dat u dergelijk risico neemt kan niet worden gevolgd, en lijkt eerder gedaan uit opportunistisch oogpunt in het kader van uw asielprocedure. Bovendien kan niet worden aangenomen dat uw familie hierdoor problemen heeft gekend, daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen reeds in het vizier van Hamas te staan, daar de door u geschetste problemen in het kader van uw eerste verzoek reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Niets wijst er dan ook op dat uw familie omwille van deze commentaar vervolgd zou zijn geweest. Tot slot kan hieraan nog worden toegevoegd dat het door u neergelegde bericht geen blijk heeft op welke post u een reactie geeft, of op welke Facebookpagina u reageert. Hoewel de naam van Al Bazam in uw reactie vermeld staat, blijkt nergens op basis van het door u neergelegde bericht dat u dit effectief op de persoonlijke pagina van I. Al B. (...) gepost heeft of dat u het bericht verwijderd zou moeten hebben, noch wanneer u dit bericht gepost zou hebben (CGVS, p. 17, p. 18). Bovendien blijkt dit om een eenmalig incident te gaan, daar u na dit bericht geen commentaar meer heeft geschreven op Facebook, noch heeft uw familie hierna nog problemen gekend omwille van deze post (CGVS, p. 18). Verder blijkt dat u niet de enige persoon was die negatieve commentaar heeft geuit, daar op basis van het neergelegde blijkt dat ook A. A. (...) zich negatief uitliet en zegt dat Binnenlandse Zaken altijd voor schande zorgt, waardoor het maar de vraag is waarom ze er net uw bericht zouden hebben uitgefilterd. U haalt zelfs aan dat er duizenden anderen ook een bericht hebben geplaatst (CGVS, p. 17). Uit niets blijkt dan ook dat u bij terugkeer naar Gaza een vrees zou moeten koesteren omwille van deze commentaar op Facebook.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De rapporten en artikelen die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoeker, stukken 2-8), hebben betrekking op de algemene veiligheidssituatie in de Gazastrook en op de situatie aan de grensovergang te Rafah en vermelden verzoeker niet. Bijgevolg volstaat deze informatie op zich niet om in hoofde van verzoeker tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging te besluiten.

Uit de vertaling van het bij de door verzoeker op 3 mei 2022 neergelegde aanvullende nota gevoegde document in verband met de achterstallige betalingen van elektriciteit (aanvullende nota verzoeker, stuk 10) kan blijken dat de vader van verzoeker gedurende de maanden april-september 2021 geen elektriciteitsfacturen heeft betaald. Hieruit blijkt evenwel niet hoe de actuele situatie van verzoekers vader is, laat staan dat hieruit zou blijken dat verzoeker hierdoor persoonlijk vervolging riskeert. Uit de vertaling van het niet gedateerde document in verband met de ontvangst van steun aan verzoekers familie (aanvullende nota verzoeker, stuk 11) kan hoogstens blijken dat de familie van verzoeker steun heeft ontvangen. De Raad ziet niet in – en verzoeker licht niet toe – in welk opzicht hieruit zou kunnen blijken dat verzoeker een persoonlijke vrees voor vervolging dient te hebben. Ook wat betreft de verkoopovereenkomst die verzoeker bij zijn aanvullende nota voegt (aanvullende nota verzoeker, stuk 13), ziet de Raad niet in hoe hieruit een persoonlijke vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker afgeleid kan worden. Verzoeker licht dit ook niet toe. Ten slotte wijst de Raad er nog op dat al deze stukken fotokopieën betreffen en dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën slechts een relatieve bewijswaarde kan worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

Het psychologisch attest dat verzoeker bij zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota voegt, kan staven dat verzoeker met psychologische problemen kampt en hiervoor reeds vóór 21 januari 2022 wordt opgevolgd, doch niet dat deze problemen hun oorsprong vinden in de vervolgingsfeiten die hij aanhaalt. Een medisch attest vormt immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Dit geldt nog des te meer in het geval van een psycholoog. Een psycholoog is namelijk meer afhankelijk van wat hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van wat een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Tevens stelt de Raad vast dat verzoeker in de loop van de administratieve procedure niet het minste gewag heeft gemaakt van

psychologische problemen en dat verzoeker bovendien nalaat in zijn aanvullende nota *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze deze psychologische problemen een ander licht zouden werpen op de motivering van de bestreden beslissing. Bijkomend wenst de Raad verzoeker er aan te herinneren dat hij er ingevolge de op hem rustende medewerkingsplicht toe gehouden is documenten en andere stukken ter staving van zijn vluchtrelaas zo spoedig mogelijk aan te brengen. Waar het psychologisch attest dateert van 3 maart 2022, kan niet worden ingezien waarom verzoeker dit niet eerder, samen met zijn op 3 mei 2022 neergelegde aanvullende nota of reeds daarvoor, had kunnen neerleggen. Het kan niet ernstig worden genoemd dat verzoeker middels een aanvullende nota ter terechtzitting in het kader van onderhavig beroep stavingstukken bijbrengt die hij reeds veel eerder in de procedure had bekomen. Deze weinig proactieve houding doet vragen rijzen bij de ernst en de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden vrees.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden nood aan bescherming, is er geen reden om het vluchtrelaas te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

Volledigheidshalve dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij bij terugkeer naar de Gazastrook een gegronde vrees voor vervolging hoeft te hebben.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.3.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker zijn vrees om bij terugkeer naar de Gazastrook te worden geviséerd door Hamas of Al Qassam omwille van zijn vermeende spionage, zijn problemen met handelaren omwille van het uitgeven van ongedekte cheques en zijn vrees omwille van een commentaar die hij op een Facebookbericht heeft gegeven niet aannemelijk maakt.

Voorts benadrukt de Raad dat bij de beoordeling van een mogelijke nood aan subsidiaire bescherming in hoofde van verzoeker rekening dient te worden gehouden met de eigenheid van de situatie in de Gazastrook, die niet alleen het gevolg is van het Israëlisch-Palestijnse conflict doch tevens van het politiek conflict tussen Hamas – door verschillende landen beschouwd als een terroristische groepering – en de Palestijnse Autoriteit/Fatah, ten gevolge waarvan Israël, sinds Hamas in juni 2007 de macht heeft gegrepen in Gaza, tot op heden de blokkade van de Gazastrook in stand houdt en de landsgrenzen van Gaza worden gecontroleerd door respectievelijk de Israëlische en Egyptische autoriteiten. Het gevolg hiervan is dat Gazanen zowel wat hun bewegingsvrijheid betreft, met name de mogelijkheid om Gaza in en uit te reizen, als wat betreft de mogelijkheid om te voorzien in hun elementaire levensbehoeften volledig afhankelijk zijn van de *goodwill* van Israël en Egypte. De humanitaire omstandigheden in Gaza, de diepe economische crisis en energiecrisis kunnen dan ook niet los hiervan worden gezien. Ook de negatieve impact van de spanningen tussen de agerende actoren (Hamas en Palestijnse Autoriteit/Fatah) in de regio op de humanitaire en socio-economische situatie in Gaza en het feit dat bij verschillende militaire operaties cruciale civiele infrastructuur werd vernietigd, mag hierbij niet uit het oog worden verloren.

De Raad betwist of ontkent niet dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in de Gazastrook erbarmelijk kunnen zijn. De Raad is zich ervan bewust dat de jarenlange blokkade door Israël, “Operatie Beschermde Rand” in 2014, de vernietiging van de tunnels door de Egyptische en Israëlische autoriteiten en de versterking van de blokkade door de Egyptische autoriteiten een enorme impact heeft (gehad) op de humanitaire omstandigheden in Gaza. Er wordt verder niet betwist dat de plotse en hevige uitbarsting van het geweld in de Gazastrook in mei 2021 wederom een negatieve impact heeft gehad op de algemene socio-economische situatie aldaar. Ook kan worden aangenomen dat de financiële crisis bij UNRWA een

impact heeft op de gehele economie van Gaza, die heden verder is achteruit gegaan, zoals blijkt uit de COI Focus van 27 augustus 2021 waarin wordt vermeld dat het werkloosheidspercentage daardoor zou kunnen stijgen tot 50% en dat het armoedecijfer eveneens zou kunnen stijgen tot 59,3% van de Gazanen die leven onder de armoedegrens van 5,5 dollar per dag.

Echter, gelet op de meest recente landeninformatie die de Raad ter beschikking heeft, *in casu* de COI Focus “Territoires Palestiniens – Gaza. Classes sociales supérieures” van 30 november 2021, het rapport “Response to the escalation in the oPt : Situation Report No. 10” van OCHA van september 2021 en het rapport van UNHCR van maart 2022, kan niet worden gesteld dat de socio-economische situatie in Gaza heden van die aard is dat alle inwoners van de Gazastrook wegens een algemene humanitaire situatie of wegens de algemene leefomstandigheden aldaar een reëel risico lopen op een onmenselijke of vernederende behandeling. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de financiële middelen waarover een Gazaanse familie beschikt in grote mate bepalen hoe deze familie de gevolgen van de Israëlische blokkade en het politiek conflict tussen de Palestijnse Autoriteit en Hamas kan opvangen. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover het CGVS beschikt niet correct of niet actueel zou zijn dan wel tot een andere beoordeling kan leiden. Zonder de socio-economische en humanitaire situatie in Gaza te willen minimaliseren, kan aldus niet worden gesteld dat alle inwoners van de Gazastrook wegens de algemene humanitaire situatie of de levensomstandigheden in de Gazastrook een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst er hierbij op dat een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet individueel moet worden aangetoond zodat verzoeker zich niet kan beperken tot het louter verwijzen naar de algemene humanitaire en socio-economische situatie in Gaza, maar concreet aannemelijk dient te maken dat hij bij een terugkeer naar de Gazastrook een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling. De Raad herinnert er eveneens aan dat er een hoge drempel geldt vooraleer socio-economische omstandigheden kunnen worden gelijkgeschakeld met een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Deze drempel wordt bereikt wanneer verzoekers leefomstandigheden in de Gazastrook dermate precair zijn dat hij bij terugkeer naar Gaza in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in zijn elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

Te dezen is de adjunct-commissaris-generaal van oordeel dat gezien zijn familiaal netwerk en zijn financiële en materiële situatie er niet kan besloten worden dat verzoeker bij een terugkeer naar Gaza in een precaire situatie zal terechtkomen waarbij hij niet in zijn basisbehoeften zal kunnen voorzien. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

“In het kader van uw eerste verzoek werd reeds aangetoond dat uw individuele situatie in de Gazastrook behoorlijk is in het licht van de plaatselijke context. Daar waar u stelt dat uw socio-economische situatie danig gewijzigd is, dat uw familie in armoede leeft, dient te worden aangestipt dat uw familie nog steeds in jullie huis te Al Tuffah verblijft, het huis nog steeds eigendom is van uw vader en uw familie bij een vriend van uw vader kon schuilen gedurende de periode van het conflict in mei 2021 (CGVS, p. 3, p. 4). U stelt dat het huis onbewoonbaar is, hiermee verwijzend naar de opening in de muur (CGVS, p. 3). Gevraagd naar de specifieke schade die uw huis heeft, stelt u dat de kalk van de muren is verdwenen en er barsten in de muren zijn (CGVS, p. 4). Uit de door u neergelegde filmfragmenten blijkt inderdaad dat er verschillende barsten in de muren van het huis aanwezig zijn, doch dat uw familie nog steeds een dak boven hun hoofd heeft. Deze scheuren zeggen evenmin iets over de bewoonbaarheid van het desbetreffende huis. Verder tonen deze filmfragmenten niet aan dat het uw huis betreft en kan het eender welk huis betreffen. Hoewel gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud om een eigendomsakte neer te leggen, (CGVS, p. 20) heeft het CGVS dergelijke documenten nog niet ontvangen, noch heeft u andere objectievere documenten neergelegd om de schade aan uw huis aan te tonen. Gevraagd naar de toegang tot drinkbaar water en elektriciteit, stelt u dat uw familie water gaat kopen in de winkel voor één sjekel en dat het probleem van de elektriciteit voor iedereen geldt (CGVS, p. 4). Verder blijkt dat uw vader tot op heden nog steeds een pensioen van 1000 sjekel van de Palestijnse autoriteiten ontvangt en uw broer H. (...) en uw zus M. (...) aan de universiteit studeren (CGVS, p. 5). Een deel van hun studies worden bekostigd door uw neef Y. (...), die instaat voor het transport van en naar de universiteit, wat ongeveer op één derde van de kosten neerkomt (CGVS, p. 5, p. 6). Wat betreft de financiële problemen van uw broers M. (...) en H. (...) dient verder te worden aangestipt dat reeds eerder werd geconcludeerd dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat uw broers niet konden rekenen op een terugbetaling van de 160.000 sjekel die A. S. (...) hen schuldig is. Gezien uw familiaal netwerk en uw financiële en materiële situatie kan er niet besloten worden dat u bij een terugkeer naar Gaza in een precaire situatie zal terechtkomen waarbij

u niet in uw basisbehoeften zal kunnen voorzien, hoewel door u het tegendeel werd beweerd in het kader van onderhavig verzoek (verklaring volgend verzoek, vraag 20).

Nergens uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten. U bracht voorts geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de algemene situatie in de Gazastrook van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar de Gazastrook, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar de Gazastrook, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Wat betreft de verwijzing naar de Covid-19 pandemie en uw eigen besmetting die u staaft met medische documenten, een medicatievoorschrift en een foto van een inhalator, dient opgemerkt te worden dat deze medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Voor een beoordeling van medische elementen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980."

Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het omkeren van de gevolgtrekkingen van de adjunct-commissaris-generaal en het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het CGVS gegeven verklaringen – met name dat zijn ouderlijk huis onbewoonbaar is geworden, dat zijn familie de middelen niet heeft om de schade te herstellen, dat zij amper elektriciteit hebben, dat ook de toegang tot drinkwater beperkt is en dat heel de familie dient rond te komen met het pensioen van de vader, zonder evenwel in te gaan op de concrete motieven van de bestreden beslissing daarover, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Verzoeker kan worden gevolgd waar hij aanvoert dat hij verklaarde dat zijn broer Mo. is gestopt met zijn studies omdat het financieel niet meer mogelijk was. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat hij verklaarde dat zijn broer H. en zijn zus M. wel nog aan de universiteit studeren, zij het met steun van zijn neef langs moederszijde (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Voorts kan in tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift tracht voor te houden op basis van geen enkel document dat hij heeft voorgelegd onomstotelijk worden vastgesteld dat hij schulden heeft die hij op heden niet meer kan afbetalen. De Raad wijst er hierbij tevens op dat eerder reeds is gebleken dat verzoeker er niet voor terugdeinsde om voor de beoordeling van zijn verzoek nuttige documenten – met name zijn paspoort – voor de asielinstanties achter te houden.

Dat kennissen en familie niet altijd geld hadden om het gezin te helpen doet voorts geen afbreuk aan de niet betwiste vaststellingen dat de vader van verzoeker eigenaar is van een woning en een pensioen trekt, dat de broer en zus van verzoeker universitaire studies volgen en dat verzoeker de financiële problemen van zijn broers M. en H. niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voor zover verzoeker in zijn verzoekschrift nog benadrukt dat hij een psychologische problematiek heeft en wordt opgevolgd door een psycholoog en bij zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota een psychologisch attest voegt, stelt de Raad vast dat hieruit niet kan blijken dat verzoeker in geval van terugkeer naar Gaza omwille van deze psychologische problemen in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in zijn elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Waar verzoeker in dit verband nog verwijst naar het arrest nr. 268 773 van 22 februari 2022 van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken. Aldus laat de verzoeker na om de concrete motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten of te weerleggen of aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift nog naar algemene informatie over de impact van de COVID-19-pandemie op de socio-economische en gezondheidssituatie in Gaza, doch blijft in gebreke concreet aannemelijk te maken dat hij persoonlijk het risico loopt om in onmenselijke of vernederende omstandigheden terecht te komen. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de pandemie ten gevolge

van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren uit artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (cf. RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847(c)).

De stukken die verzoeker bij zijn op 3 mei 2022 neergelegde aanvullende nota voegt, vermogen geen afbreuk te doen aan het voorgaande. Uit het document in verband met de achterstallige betalingen van elektriciteit (aanvullende nota verzoeker, stuk 10) kan blijken dat de vader van verzoeker gedurende de periode van april 2021 tot september 2021 geen elektriciteitsfacturen heeft betaald, doch wel elektriciteit heeft gebruikt. Dit stuk, dat overigens een fotokopie betreft waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan, zegt niets over de actuele situatie van verzoekers vader. Het document in verband met de ontvangst van steun aan zijn familie (aanvullende nota verzoeker, stuk 11) is niet gedateerd en betreft evenzeer slechts een fotokopie. Zo hieruit kan worden afgeleid dat de familie van verzoeker steun heeft ontvangen, blijkt hieruit niet dat zij heden nog steeds nood hebben aan steun, laat staan dat zij de voor hen noodzakelijke steun niet meer ontvangen en zich daardoor in een situatie van extreme armoede bevinden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in hun elementaire levensbehoeften. Uit het document van de bank in verband met de gebruikte ongedekte cheques (aanvullende nota verzoeker, stuk 12) kan blijken dat op verzoekers naam cheques werden uitgegeven en dat deze niet gedekt waren door een bepaalde rekening bij een bepaalde bank. Dit gegeven zegt echter niets over de financiële situatie van verzoeker. Wat betreft de verkoopovereenkomst van 13 juli 1979 (aanvullende nota verzoeker, stuk 13), ziet de Raad niet – en verzoeker licht niet toe – op welke wijze dit stuk de preciaire socio-economische situatie van verzoeker en zijn familie kan aantonen.

Uit zijn verklaringen over zijn persoonlijke situatie en de door hem neergelegde stukken blijkt bijgevolg niet dat verzoeker bij een terugkeer naar de Gazastrook in een situatie van extreme armoede zal belanden waardoor hij onmogelijk kan voorzien in zijn elementaire levensbehoeften op gebied van voeding, hygiëne en huisvesting, dit te meer gelet op zijn familiaal netwerk en financiële en materiële situatie.

In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, oordeelt de adjunct-commissaris-generaal dan ook op goede gronden dat nergens uit verzoekers verklaringen kan worden afgeleid dat er in zijn hoofde concrete en ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die ertoe geleid hebben dat hij de Gazastrook diende te verlaten of die ertoe leiden dat hij niet naar de Gazastrook zou kunnen terugkeren. Verzoeker brengt evenmin afdoende concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de algemene situatie in de Gazastrook van die aard is dat hij in geval van terugkeer naar Gaza persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker de Gazastrook verlaten heeft of er niet naar kan terugkeren omwille van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Verder oordeelt de Raad dat het al dan niet open zijn en de toegankelijkheid van de grensovergang in Rafah een uitermate wezenlijk element uitmaakt in de beoordeling van het toekennen van een internationale beschermingsstatus aan Gazanen en dat dit element dient te worden betrokken bij de beoordeling van het reële risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de terugkeermogelijkheden betreft voor Palestijnen naar Gaza blijkt uit de COI Focus "*Territoires Palestiniens – Bande de Gaza. Retour dans la bande de Gaza*" van 3 september 2020, waaraan wordt gerefereerd in de bestreden beslissing, vooreerst dat Palestijnen afkomstig uit de Gazastrook, na een verblijf in het buitenland, kunnen terugkeren naar dit gebied, en dit ongeacht of zij geregistreerd zijn bij UNRWA. De procedure is weliswaar gemakkelijker voor personen in het bezit van hun Palestijns paspoort, maar zelfs indien men niet zou beschikken over dit document, kan men door het invullen van een aanvraagformulier en het indienen van een kopie van het verblijfsdocument in België op relatief korte tijd een Palestijns paspoort bekomen van de Palestijnse Minister van Binnenlandse Zaken, via de Palestijnse Missie in Brussel. Het feit dat men niet in het bezit is van een Palestijnse identiteitskaart vormt op zich geen hinderpaal bij het bekomen van een Palestijns paspoort. Het is voldoende dat men over een identiteitskaartnummer beschikt. Het feit Gaza illegaal te hebben verlaten of internationale bescherming in België te hebben aangevraagd, vormt dan ook geen hindernis voor de uitreiking van het paspoort. Hamas komt niet tussenbeide in de uitreisprocedure van het paspoort, die alleen tot de bevoegdheid van de Palestijnse Autoriteit in Ramallah behoort. Te dezen blijkt dat verzoeker over een paspoort beschikt. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat verzoeker niet over de mogelijkheid beschikt om terug te keren naar de Gazastrook.

Om toegang te krijgen tot de Gazastrook moet men zich naar het noorden van Egypte begeven, meer bepaald naar de stad Rafah, gelegen op het schiereiland Sinaï, waar zich de enige grensovergang tussen Egypte en de Gazastrook bevindt. Daar waar men voorheen een transitvisum diende aan te vragen bij de Egyptische ambassade te Brussel, is dit heden niet langer vereist. De Egyptische autoriteiten hebben de nationale luchtvaartmaatschappij *Egyptair* gemachtigd om Palestijnen die in het bezit zijn van een identiteitskaart of een Palestijns paspoort in te schepen, op voorwaarde dat ze rechtstreeks naar de Gazastrook reizen en dat de grensovergang in Rafah open is. Op deze voorwaarden kan elke Palestijn die wil terugkeren naar Gaza dit doen zonder specifieke tussenkomst van zijn ambassade of van elke andere organisatie. In Cairo voorziet de Palestijnse ambassade te Egypte pendelbussen die de reiziger vervolgens rechtstreeks naar de grensovergang vervoeren.

De opening van de grensovergang te Rafah wordt medebepaald door de veiligheidssituatie in het noorden van Sinaï. De weg naar Rafah doorkruist dit gebied, alwaar extremistische groeperingen, voornamelijk Wilayat Sinaï, regelmatig aanslagen plegen. Uit de beschikbare informatie (cf. de COI Focus "*Territoires Palestiniens – Bande de Gaza. Retour dans la bande de Gaza*" van 3 september 2020, en meer in het bijzonder hoofdstuk 2, getiteld "*Situation sécuritaire dans le Sinaï Nord*"), blijkt dat het doelwit van deze aanslagen de in de regio aanwezige politie en het leger zijn. De Wilayat Sinaï maakt bij het uitvoeren van terreuraanslagen gebruik van berrmbommen gericht tegen militaire voertuigen, en het neerschieten van militairen, politieagenten en personen die verdacht worden van actieve medewerking met de militaire en politionele autoriteiten. Voorts voeren zij guerrilla-aanvallen uit op *checkpoints*, militaire gebouwen en kazernes. Het Egyptische leger en de politie reageren op hun beurt door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen, en door grootscheepse razzia's uit te voeren waarbij het vaak tot gevechten komt. Bij dergelijke confrontaties hebben al honderden rebellen het leven gelaten. Niettegenstaande beide strijdende partijen beweren dat zij de moeite doen om in de mate van het mogelijke de plaatselijke burgerbevolking te ontzien, zijn hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren. Uit de beschikbare informatie komt echter duidelijk naar voren dat Palestijnen uit de Gazastrook, die reizen naar of terugkeren uit Egypte, niet geviseerd worden, noch het slachtoffer zijn geweest van aanslagen gepleegd door de in de regio actieve gewapende groeperingen.

In februari 2018 lanceerde het Egyptische leger een grootscheepse veiligheidsoperatie in noord-Sinaï, de Nijldelta en de westelijke woestijn, genaamd de "*Comprehensieve Operatie Sinaï 2018*", die in de eerste plaats tot doel heeft de Wilayat Sinaï in Sinaï te elimineren. De operatie leek zijn vruchten af te werpen en begin september 2018 werd een versoepeling afgekondigd van de veiligheidsmaatregelen die aan de plaatselijke bevolking werden opgelegd. Er werd (onder meer) melding gemaakt van het vertrek van militaire voertuigen, een geleidelijke terugkeer van bewegingsvrijheid voor de burgers, terugkeer van consumptiegoederen en de beëindiging van het slopen van gebouwen in de buitenwijken van El-Arish. Eind juni 2019 voerden gewapende milities gedurende twee opeenvolgende nachten gecoördineerde aanvallen uit op meerdere *checkpoints* in het centrum van El-Arish. Het betrof de eerste grootschalige aanval in een residentiële zone sinds oktober 2017. In een reactie op de toename van het geweld lanceerden de politie en het leger een grootscheepse beveiligingsoperatie in El-Arish. De "*Comprehensieve Operatie Sinaï 2018*" is tot op heden nog niet officieel afgesloten. In 2019 en 2020 bleven militanten zich richten op leden van de Egyptische veiligheidsdiensten (militairen, dienstplichtigen, politie, ...) en op mensen die geacht worden samen te werken met de regering (arbeiders, leiders en leden van aan de regering gelieerde stammen) door middel van gewapende aanvallen, zelfmoordaanslagen, moorden en ontvoeringen. Burgers werden geviseerd omdat ze ervan verdacht werden samen te werken met de veiligheidsdiensten en zijn soms het slachtoffer van het geweld dat gelieerd is aan de aanvallen door jihadistische groeperingen op de veiligheidsdiensten of dat het gevolg is van fouten van de Egyptische veiligheidstroepen. Vanaf medio 2019 is het geweld afkomstig van de Wilayat Sinaï verschoven naar Bir el-Abed, dat in het westen van de provincie ligt. De dodelijkste aanval in 2020 vond plaats op 21 juli 2020 en was gericht tegen een Egyptisch legerkamp en een checkpoint ten westen van de stad. Militanten kregen voet aan de grond in vier naburige dorpen, waardoor de dorpelingen op de vlucht sloegen. De aanval was tegelijkertijd de grootste aanval van de Wilayat Sinaï tegen het Egyptische leger in de afgelopen jaren. De noodtoestand werd op 27 juli 2020 andermaal verlengd voor een periode van drie maanden, en in bepaalde zones van Sinaï geldt een nachtelijk uitgaansverbod. De verscherpte veiligheidsmaatregelen hebben een enorme impact op het dagelijkse leven van de plaatselijke bevolking, wiens bewegingsvrijheid beperkt wordt.

Er is in de Sinaï te Egypte echter actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon. *A fortiori* kan er niet besloten worden dat

Gazanen, die enkel door het gebied moeten reizen, om die reden niet zouden kunnen terugkeren naar de Gazastrook.

Een van de factoren die de organisatie van pendelbussen bemoeilijkt, is het implementeren van de nodige veiligheidsmaatregelen voor een veilig transport naar de Gazastrook, aangezien dit afhankelijk is van de veiligheidssituatie in de Sinai. Maar ook andere, puur praktische factoren hebben een invloed op de organisatie van het busvervoer (bijvoorbeeld: de pendelbus vertrekt pas als deze volzet is). Bovendien dient opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie weliswaar blijkt dat de Egyptische politie het doelwit is van extremistische organisaties die actief zijn in de Sinai, doch hieruit blijkt niet dat de politie die deze pendelbussen begeleidt of deze bussen zelf reeds geviseerd zouden zijn door jihadistische milities, en dit terwijl er tegelijkertijd sprake is van een duidelijke toename van het aantal terugkeerders naar Gaza via de grensovergang te Rafah. Aldus kan er gesteld worden dat deze terugkeer op een voldoende veilige manier plaatsvindt, aangezien de Egyptische autoriteiten gepaste middelen voorzien om een beveiligde terugkeer naar Gaza te garanderen.

Verzoeker brengt in het verzoekschrift geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover het CGVS beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de adjunct-commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Informatie over de openingsdagen van de grenspost in Rafah is beschikbaar in de media en circuleert op sociale netwerken. Daarenboven blijkt dat er weliswaar beperkingen op de grensovergang van Rafah kunnen worden toegepast op de inwoners van de Gazastrook die Gaza willen verlaten (en dus naar Egypte willen gaan), doch dat er tegelijkertijd geen enkele beperking van toepassing is op personen die willen terugkeren naar Gaza, behalve het bezit van een geldig paspoort. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat wanneer de grensovergang geopend wordt, duizenden Palestijnen van de gelegenheid gebruik maken om in en uit de Gazastrook te reizen. In de praktijk is de grensovergang te Rafah tussen mei 2018 en begin 2020 vrijwel onafgebroken open gebleven, en dit vijf dagen per week (van zondag tot en met donderdag), met uitzondering van feestdagen en speciale gelegenheden.

De beslissing van de Palestijnse Autoriteit om op 6 januari 2019, naar aanleiding van de nieuwe hoogoplopende spanningen tussen Fatah en Hamas, zijn personeel terug te trekken van de grensovergang te Rafah heeft ertoe geleid dat de grensovergang sindsdien, net zoals dat het geval was in de periode van juni 2007 tot en met november 2017, enkel wordt bemand door Hamas. Indien er op een bepaald ogenblik gevreesd werd dat de situatie aan de grensovergang te Rafah achteruit zou gaan, blijkt duidelijk uit de informatie in het rechtsplegingsdossier dat dit niet het geval is geweest. De grensovergang bleef immers, na de terugtrekking van de Palestijnse Autoriteit op 7 januari 2019, voortdurend vijf dagen per week geopend in de richting van terugkeer naar de Gazastrook en is bovendien sinds 3 februari 2019 terug geopend in beide richtingen (en dus ook in de richting van vertrek naar Egypte).

Als gevolg van maatregelen ter bestrijding van de coronaviruspandemie werd de grensovergang te Rafah op 26 maart 2020 gesloten. Hij werd vervolgens heropend van 13 tot 16 april 2020, van 12 tot 14 mei 2020 en van 11 tot 13 augustus 2020, waardoor duizenden Palestijnen konden terugkeren. Op 24 augustus 2020 werd, na een toename van het aantal besmettingen met het coronavirus, de noodtoestand afgekondigd en gedurende 48 uur een *lockdown* opgelegd. Deze werd nadien met vijf dagen verlengd. In Egypte zijn de luchthavens na een opschorting van internationale vluchten op 1 juli 2020 heropend en moeten reizigers, ongeacht hun nationaliteit, een negatieve test voorleggen voordat ze aan boord gaan. De maatregelen die getroffen worden door de Egyptische en Palestijnse autoriteiten om de verspreiding van COVID-19 tegen te gaan, liggen in lijn met de maatregelen die wereldwijd getroffen worden ter indamming van de coronapandemie. Het betreffen specifieke maatregelen die kaderen binnen een welbepaalde doelstelling en die dus tijdelijk van aard zijn. Uit het artikel "*Opened for 6 consecutive months : Rafah Border continues to receive humanitarian cases, aid*" van Egypt Today van 16 november 2021, dat verwerende partij op 6 mei 2022 samen met haar aanvullende nota bij de Raad heeft neergelegd, blijkt ten slotte dat de grensovergang te Rafah sinds 16 mei 2021 ononderbroken in beide richtingen geopend is, en dit elke dag van de week, behalve op vrijdag. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de grensovergang te Rafah gesloten is en dat een terugkeer naar Gaza onmogelijk is. Te dezen brengt verzoeker geen enkel bewijs aan dat hij actueel geconfronteerd wordt met de onmogelijkheid om terug te keren naar de Gazastrook als gevolg van de COVID-19-pandemie. Zijn betoog in het verzoekschrift dat uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS slechts een analyse heeft gemaakt over de opening van de grensovergang tot 1 juli 2020 is, gelet op de informatie die verwerende partij bij haar op 6 mei 2022 neergelegde aanvullende nota voegt, niet meer dienstig. De informatie die verzoeker zelf bijbrengt is bovendien minder recent dan deze bijgebracht door verwerende partij. Ten overvloede

wijst de Raad er nog op dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren uit artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (cf. RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847(c)).

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt verder niet dat afgewezen verzoekers die terugkeren naar de Gazastrook louter omwille van hun verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, een reëel risico lopen om blootgesteld te worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Zo niet kan worden uitgesloten dat verzoeker bij een terugkeer naar de Gazastrook mogelijks ondervraagd zal worden over zijn activiteiten in het buitenland en de redenen waarom hij de Gazastrook verlaten heeft, dan wel ernaar terugkeert, kan hieruit op zich evenwel geen reëel risico op het lijden van ernstige schade worden afgeleid. Dit wordt bevestigd door het feit dat Fedasil deelgenomen heeft aan de begeleiding van verschillende personen die vrijwillig teruggekeerd zijn naar Gaza, zowel in 2019 als in 2020, en dat indien er gevallen gerapporteerd werden waarbij personen enkele uren werden vastgehouden op de luchthaven te Caïro, de feedback die gegeven werd door de teruggekeerde Palestijnen niet van die aard is om te besluiten dat men, in Caïro of te Rafah, blootgesteld werd aan een onmenselijke of vernederende behandeling louter omwille van een terugkeer na een verblijf in Europa.

De Raad stelt vast dat het CGVS de situatie in Gaza al vele jaren nauwlettend en continu in het oog houdt via zijn documentatie- en onderzoeksdienst. De grenspost te Rafah wordt al jarenlang aan Palestijnse zijde enkel door Hamas gecontroleerd. Indien er ernstige, aangetoonde en terugkerende problemen waren geweest met de manier waarop Hamas Palestijnen behandelde die in Europa verbleven hadden, zou dit ongetwijfeld gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in de Gazastrook nauwlettend in het oog houden. De raadpleging van de diverse bronnen opgelijst in de informatie in het rechtsplegingsdossier leverde evenwel geen enkele aanwijzing op dat Hamas Palestijnen die terugkeerden naar de Gazastrook, louter omwille van een verblijf in Europa of omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, gefolterd of onmenselijk of vernederend behandeld heeft. Evenmin blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van Hamas stond. Uit wat *supra*, onder punt 2.3.2., werd uiteengezet, blijkt immers dat hij de door hem voorgehouden problemen met Al Qassam of Hamas niet aannemelijk heeft gemaakt. Er kan dan ook redelijkerwijs worden van uitgegaan dat Hamas verzoeker niet zal viseren bij een terugkeer naar de Gazastrook. Verzoeker heeft bijgevolg niet aangetoond dat er, omwille van de omstandigheden bij een terugkeer via de grenspost te Rafah, in zijn hoofdte een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet bestaat.

In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, kan de Raad *in casu* niet anders dan besluiten dat een terugkeer naar Gaza via de Sinaï en de grensovergang te Rafah actueel mogelijk is en dat er op dit ogenblik geen praktische en veiligheidsbarrières zijn die een terugkeer van verzoeker naar Gaza belemmeren. Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit het tegendeel blijkt.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Gaza zou hebben gekend.

2.3.3.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

De Raad herinnert er aan dat hij *in casu* met volheid van rechtsmacht oordeelt, wat een volledig en *ex nunc* onderzoek omvat, zowel van de juridische als van de feitelijke gronden. De Raad stipt aan dat hij bij de beoordeling van ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, in de risicoanalyse rekening houdt met alle vormen van geweld en andere indicatoren die in deze van belang kunnen zijn.

De Raad wijst erop dat hij reeds in zijn arrest nr. 250 753 van 10 maart 2021 besloot dat er in Gaza actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en dat er verder geen elementen zijn die erop wijzen dat er voor verzoeker omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De actuele informatie die beide partijen thans bijbrengen, werpt op deze beoordeling geen ander licht.

Uit deze informatie blijkt dat de inwoners van de Gazastrook gedurende de periode van 1 januari 2020 tot begin mei 2021 relatief gespaard zijn gebleven van geweld vanwege de maatregelen die Hamas en Israël hebben getroffen om de Covid-19-pandemie te bestrijden. In november en december 2020 vonden er Israëlische bombardementen op Hamasdoelwitten plaats als vergelding voor raketbeschietingen. Er vielen geen slachtoffers. De protesten in het kader van de Grote Mars van Terugkeer, die eind december 2019 werden onderbroken, werden niet hervat in 2020.

In mei 2021 flakkerden de vijandelijkheden tussen Hamas en Israël opnieuw op. De plotse en hevige uitbarsting van het geweld volgde op weken van oplopende spanningen omwille van de gedwongen uitzetting van Palestijnse gezinnen in Oost-Jeruzalem en de toegangsbeperkingen die Israël oplegde aan gelovigen in de Oude Stad. Na raketaanvallen op Jeruzalem voerden de Israëlische strijdkrachten van 10 tot 21 mei luchtaanvallen uit op het Gazaanse grondgebied, terwijl Palestijnse groeperingen op hun beurt duizenden raketten op Israël afvuurden. Tijdens dit 11-daagse conflict werden er in Gaza 260 Palestijnen, waarvan minstens de helft burgers, gedood en raakten meer dan 2200 Palestijnen gewond. Op 21 mei 2021 trad een staakt-het-vuren in werking. Hoewel er sprake was van sporadische lanceringen van brandballonnen gericht op het Israëlisch grondgebied en doelgerichte Israëlische vergeldingsaanvallen, bleef de situatie op het terrein in de weken na het staakt-het-vuren rustig.

Van half augustus tot half september 2021 werd een hervatting van de vijandelijkheden van lage intensiteit waargenomen. Op 16 augustus 2021 werd voor het eerst sinds het staakt-het-vuren in mei een Palestijnse raket onderschept door het Israëlische antiraketsysteem. De raket veroorzaakte geen gewonden of schade. Ook werd het lanceren van brandballonnen hervat en werden demonstraties bij de grensafscheiding gevolgd door geweld. Op 21 augustus 2021 raakten ongeveer 40 Palestijnse demonstranten gewond. Medio september werden in het kader van de ontsnapping van Palestijnse gedetineerden uit een Israëlische gevangenis meerdere raketten afgevuurd richting Zuid-Israël. Niemand raakte gewond bij het vergeldingsbombardement op Hamasdoelen.

Daarnaast komen er nog steeds incidenten voor in de zogenaamde bufferzone (*“zone-tampon”*), de toegestane zone waarbinnen kan worden gevist. In deze zone, die in 2019 negentien keer gewijzigd werd, wordt door het Israëlische leger, dat gerechtigd is om het vuur te openen op alle Palestijnen die zich in dit gebied begeven, zelfs als ze niemand bedreigen, gewelddadig gereageerd op het benaderen of betreden ervan. Dit type geweld treft voornamelijk de lokale bewoners, boeren en vissers. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, blijft gering.

Op basis van al deze feitelijke gegevens samen dient nog steeds te worden vastgesteld dat de veiligheidssituatie in Gaza zeer precair en volatiel is, niettegenstaande de vaststellingen in de COI Focus *“Territoires palestiniens – Gaza. Classes sociales supérieures”* van 30 november 2021 en het feit dat bepaalde Gazanen terugkeerden naar Gaza. Evenwel blijkt actueel geen sprake te zijn van een systematische vervolging van de inwoners van Gaza. Immers, hoewel er sprake is van aanhoudend geweld dat de Gazastrook kenmerkt sinds de machtsovername door Hamas en de daaropvolgende installatie van de Israëlische blokkade, waarbij schermutselingen tussen de Israëlische strijdkrachten en Hamas regelmatig worden onderbroken door escalaties van grootschalig geweld en waarbij Israël niet enkel militaire doch tevens burgerlijke doelwitten viseert, is de Raad van oordeel dat niet kan worden geconcludeerd dat de schendingen van fundamentele rechten en het internationale humanitaire recht, die zich herhaaldelijk voordoen in de Gazastrook, heden neerkomen op een voortdurende vervolging die de burgerbevolking van Gaza als geheel treft. De Raad betwist niet dat momenteel in Gaza sprake is van grote onveiligheid en een willekeurige staat van geweld, maar hij is van mening dat, in het licht van de informatie in het rechtsplegingsdossier, niet kan worden geconcludeerd dat er in Gaza actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar

een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker ook in zijn huidig verzoek geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen. Verzoeker wijst erop dat zijn ouderlijk huis tijdens de oorlog van mei 2021 werd beschadigd, doch laat na *in concreto* toe te lichten in welk opzicht dit gegeven een persoonlijke omstandigheid aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhoogt.

2.3.3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van gewoonlijk verblijf een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de (adjunct-)commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van gewoonlijk verblijf van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel of van het evenredigheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.8. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de (adjunct-)commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN